

SPEJDERNES MAGASIN

JULI • 1921

Automobilbriller 0,35, 0,50, 3,00,
3,50, 4,00.

Bluser i forsk. Størrelser 10,00,
12,00, 14,00, 15,00, 15,50, 16,00,
18,00, 20,00, 22,00.

Benklæder 6,00, 8,00, 10,00,
13,00, 14,00, 15,00, 16,00.

Bælter 3,00, 4,00.

Brødsæske (Aluminium) 3,00.

Boksehandsker pr. Par 8,00,
10,00, 14,00, 16,00, 18,00,
20,00.

Bøger. Forsk. engelske Bøger
0,50, 0,75.

Spejdersport 4,50.

Spejderbogen 3,75.

Standleje og Vandreløje 1,00.

Ved Lejrbaalet 2,25.

Engelsk Sangbog 2,00.

Engelsk Lommebog 0,75.

Dolk med Skede 8,00, 10,00.

Drikkebæger 0,35, 0,50, 0,75,
1,00, 1,25, 1,50, 2,00, 2,50.

Drikkebæger og Citronpresser
3,00.

Emaile Krus 1,00.

Emaile Tallerkener 1,00.

Fangsnore 0,25, 0,50.

Feltflasker 3,00, 4,00, 4,50, 6,00,
10,00.

Førerhatte 12,00.

Førerbælter 9,50.

Felthuer 3,50.

Fløjter 1,00, 1,50, 2,50.

Fodboldstøvler 16,00, 18,00, 20,00,
30,00, 35,00.

Fodbolde 6,00, 8,00, 10,00, 14,00,
15,00, 16,00, 18,00, 20,00, 25,00.

Galla Sløjfe 0,50.

Hatte 6,00, 6,50.

Halstørklæder, forsk. 2,00.

Huer, hvide, 3,50.

Instruktionsbøger, forsk. 0,50, 0,75,
1,00, 2,25, 3,75, 4,50.

Original engelsk Spejder-Udrustning

Knive 3,00, 4,00, 4,50.

Knivskede 1,50.

Kompas 0,75, 1,00, 1,25, 1,50, 2,00,
3,00, 3,50.

Køgekar 3,00, 4,00, 5,00, 6,00, 12,00,
16,00.

Køgekar til Kompagni 150,00.

Køgekar (Aluminium) 5,00.

Knapper 0,10, 0,15, 0,25.

Madkasser 1,25.

Morselygte 30,00, 35,00.

Mundharper 0,50, 1,00, 1,50, 2,00,
3,00, 4,00, 5,00, 6,00.

Patuljefflag med Dyr 2,00.

Punge 2,00.

Propper til Feltflasker 0,50.

Remme til Feltflasker 1,00, 1,50,
2,00, 2,50, 3,00.

Remme til Hatte 1,00.

Rygsække 3,50, 4,50, 5,00, 6,00,
6,50, 8,00, 10,00.

Rammer til Tennis Ketcher 6,00.

Signalflag 0,75, 2,50, 3,00.

Signalhorn 6,00, 8,00, 45,00, 50,00.

Signallygte med hvidt, rødt og
grønt Lys 5,00.

Skyttegravslamper 5,50.

Skuldtersløjfer 0,25, 0,35.

Solbriller 4,00.

Skriddtæller 15,00.

Spader 1,00, 1,50, 2,00, 3,00, 4,00.

Spisebestik 0,75, 1,00, 1,50, 2,00,
3,00, 4,00, 5,00.

Sporjern pr. Par 6,00.

Strømper 6,00, 7,00, 7,50, 8,00,
8,50.

Sanitetskasser 4,00, 5,00, 10,00,
15,00, 50,00.

Smørdaase med Glasskaal (Alu-
minium) 1,50, 3,00.

Spejder Stav 1,75.

Tværsække 2,50, 2,75, 3,50, 4,00.
Tromme 100,00.

Telte 30,00, 35,00, 40,00, 54,00, 65,00,
85,00, 100,00, 125,00.

Termoflasker 1,50, 2,00, 2,50, 3,00,
4,00.

Tennis Ketscher 7,00, 8,00, 10,00,
14,00, 16,00, 20,00, 25,00, 30,00 osv.

Tennis Bolde 1,50, 2,50, 3,00.

Værktøj i Hylster 1,50.

Viklers 6,00, 8,00.

Økser 4,50, 5,00, 8,00.

Økseskeder 4,00, 5,50.

Største Udvalg.

Reducerede Priser.

Bedste Fabrikat.

Spejder-Udrustning forsendes portofrit over hele Danmark.

THORNGREEN

Udsalg: Vimmelskiftet 44-48. Telf. 4648.

Kontor: Skindergade 37-39. Telf. 11648.

Telegram-Adresse: **Julemanden.**

Grundlagt 1831.

Giro-Konto: 846.

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

Pris 50 Øre.

UDGIVET AF »DET DANSKE SPEJDERKORPS«

Aarg. 5.

Juli 1921

Nr. 10

INDHOLD:

Omslagstegning af Asger Riber.

	Side
I Sommerlejr	1
Blandt Rødhuder	2
Ved Lejrbaalet	3
Spejder-Billeder	5
Hanekamp	6
Da de reddede Fanen	7
Paa Fodtur	8
Hvor Drengne færdes	11
Spejdersang af Fredrik Nygaard	12
Cyklen	13
Niels	16
Bitre Piller II	16
Kan du svømme?	16
Sundhedsregler	17
Gammelt og Nyt	17
En Daad	18
Fra Divisionerne	21
En Tak	22
Lige ud ad Landevejen	23
Vandringssang	24

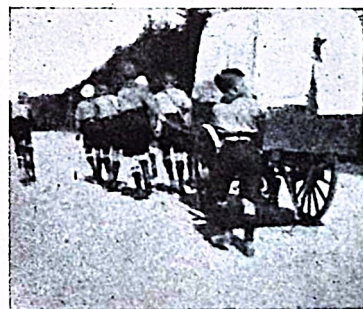
· · I SOMMERLEJRI · ·

I denne Tid, hvor Skoven grønnes, og Solen ofte skinner helt sommerligt, saa at man næsten ikke kan blive siddende paa Stolen i den lune Stue, bliver Længslerne efter det frie Lejrliv dobbelt stærke, og man lægger en Masse Planer om alle de herlige Dage, man vil skaffe sig i Sommerens Løb. Selvfølgelig gaar Tankerne først til Sommerlejren, thi for det første er denne nu engang det, en Spejder glæder sig allermest til, og for det andet kan det ikke nægtes, at vi i disse 10 Dage lærer lige saa meget som i hele den øvri-

ge Del af Aaret rent spejdermæssigt set.

Livet i en Sommerlejr er noget fuldstændig for sig selv, og selv den største Digter vilde ikke være i Stand til at skildre de Følelser, der betager den, der første Gang sidder om et knitrende Lejrbaal og hører Tonerne af de smukke Sange rulle ud over det maanedbelyste Land, eller hvorledes det er at vaagne ved Teltlærredets blafrende Lyd og faa sit forfriskende Morgenbad i det store Vandfad Nej, Lejrlivet fanger og holder fast, og har en rask og sund Dreng først prøvet det een Gang, er han ikke nogen Dreng, hvis han ikke sætter Himmel og Jord i Bevægelse for at opleve det lige saa ofte, han kan faa Lejlighed dertil.

I Lejr bruger vi alle

Stjernecacao fra

Galle & Jessen.

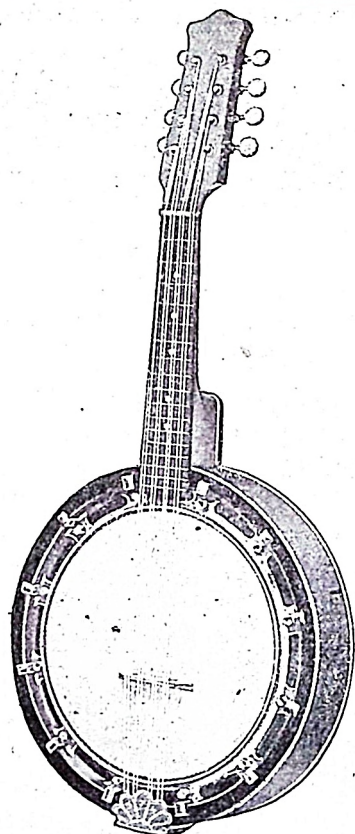
Uden Succeschokolade fra

Galle & Jessen klarer

vi ikke 10 Mils Turen.

Red. Gunnar Jørgensen, Fredensvej 61, Charlottenlund. — Ekspedition: Spejderkorpssets Kontor, Nørregade 15.

Eksp. for Boghandlere: Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26. Tlf. Central 12240.

Stort Udvalg i

orig. engelske Banjo-Mandoliner.

Banjo, ital. Mandoliner, ———

Trommer, Trommesløjter,

Spejderfløjter etc. etc. ::

Alt til billigste Priser.

MUSIKHUS ROBERT KLEINERT

CHRISTIAN IX.s GADE 7

KØBENHAVN K.

TELEFON 34 32

Als Grøn & Witzke,

Kongens Nytorv 6,

ASSURANCE-KONTORER

Tegner alle Arter af Forsikring.

LEDIG

dt Rødhuder

KEHLET'S

FAVORIT

CHOKOLADE

OG CACAO

TELTE

vandtæt imprægneret

Teltdug

amerik. Armyduck

J. NIELSEN, Nørrebrogade 32. Tlf. 6631

FRA NIELS JUELS STATUE TIL VESTRE KIRKEGAARD

En Samtale mellem nogle Folk paa en Sporvogns-Bagperron. Samtalen begynder omtrent ud for Niels Juels Statue og ender paa Vestre Kirkegaard. Der er til at begynde med to om den — to Spejdere, siden en gammel Herre og en ung Ingeniør. Den forløber omtrent saaledes.

1. *Spejder.* — „Vi skulde have opført et Vinterblokhus — men det blev ikke til noget — det var altfor dyrt,“ sagde de.

2. *Spejder.* — „Ja, og vi skulde have været i Sommerlejr — men nu har vi maattet opgive det — det var ikke til at faa Telte.“

(Sporvognen holder ved Niels Juels Statue. Spejderne staa af og gaar ned mod Havnens Motorfærge) —

„Ja,“ — siger den ene. „Det skulde have været Himmelbjerget og nu bliver det Kongelunden.“

— — —
Ingeniøren. — Der kan du selv høre, men hvordan skulde det blive anderledes, naar vi andre, vi der er voksne, og som de ser op til, ikke er i Stand til at give et bedre Eksempel.

Og dog — de er naaet et Skridt videre end vi — de har sat Maalene højere, og de er ved at lære sig selv at naa dem. De betragter da ikke paa Forhaand deres egne Foretagender som uigennemførlige og — Gudskelov — det synes da at være ved at gaa

op for dem, at de ikke skal betragte *enhver* Voksen som et Eksempel til Efterfølgelse.

Ja, ja, naar jeg tænker paa det Asen, der sad ved Siden af mig ved det Byplansmøde — og hans Affærdigelse af en Plan, der var af en saa gennemgribende Betydning for hele Samfundet!

„Ja,“ sagde han, „det er jo et saare skønt Fremtidsbillede — det ligger dog vist *desværre* meget langt ude i Fremtiden“. Jeg forsikrer dig, jeg kunde have slaet Manden ihjel. Selv tænkte han ikke et Øjeblik paa at røre en Finger, for at den kunde blive til noget — —

Den gamle Herre. — Tja — saadan er Folk jo.

Ingeniøren. — Jamen hvorfor er de saadan, og hvorfor gør vi ikke noget, for at de kan blive anderledes? Hvorfor slaar vi os til Taals med denne Magelighed og Modløshed, hvorfor finder vi os i det?

— — —
Det er jo dog heller ikke os allesammen, der er saa magelige. Den Mand der

(her pegede Ingeniøren forbi Niels Juels Statue og over paa Ø. K.'s Bygning)

har saamænd ikke sparet sig selv, og Mod har det heller ikke skortet ham paa. Se engang paa den Bygning, se hvor den er grim, se hvor koldt afvisende den ligger — det er ligesom den

forskansede sig mod al den Uselshed og Haabløshed, nægtede at have noget med den at gøre — og alligevel ligger den der, som en Isbryder, som en mægtig Stenkile — ikke til at komme udenom.

Gamle Herre. — „Ja, ja, det er jo meget godt, men hvorfor har I egentlig saa travlt. Giv dog Tid — det kommer jo nok altsammen.“

Ingeniøren. — Nej, det gør ikke. Der er intet der gaar af sig selv. Vi kommer ingen Vegne med Jeres „solide Bondesejhed og Ubevægelighed. Tiderne er andre, end de var før. Vi er ved at blive sejlet langt agter ud af Nationer, der er yngre og dristigere og hurtigere end vi.

Hvorfor vi har travlt? Du og din Generation er jo selv Skyld i det — det er Jeres Opfindelser, Jeres Automobiler og Motorskibe og Traadløse, der gør, at vi i dette Øjeblik maa løbe med Tungen ud af Halsen, blot for at følge med Uhyrerne — Jer selv er de løbet fra for længe siden.“

Gamle Herre. — Kære Sven, jeg er Historiker, beskyldt dog ikke mig for at have noget med dette at gøre. Jeg lever, som du ved, et lille Aartusinde tilbage i Tiden, og tro du mig, Folk levede lykkeligere dengang — uden at have saadan et Bissejag.

Ingeniøren. — Jeg er slet ikke sikker paa, at de var lykkeligere. Jeg har det Indtryk, at Folk er mere *vaagne* nu end de var dengang.

Ganske vist er det ikke Distan-
cen, der slaar en Mand ihjel, men Tempoet — — men naar du skal være ærlig, er det saa ikke saa komplet ligegyldigt, om man lever et Aar mere eller mindre — Hovedsagen er vel, at man overhovedet har *levet* — og ikke staaet som en Karudse og ladet sig fodre med Brødstumper — blot for at holde den gaaende.

Gamle Herre. — „Jeg vil just ikke sige, at det netop er det, det

kommer an paa, men ved at *leve* forstaar du altsaa at sætte Himmel og Jord i Bevægelse for — — for at skrabe nogle Penge sammen?

Ingeniøren. — Ja, ubetinget. Selvfølgelig skal man sætte Himmel og Jord i Bevægelse for et eller andet — om det er Penge eller noget andet er ret uvæsentligt — blot det er *Arbejde*.

Penge er udmærkede. Det er ganske utroligt hvad man kan udrette, naar man har dem — til Udgivelse af historiske Værker f. Eks.

Gamle Herre. — Du er meget morsom, men tror du nu ikke noget mindre kunde gøre det. Og tror du ikke hellere man skulde lære Folk at være lykkelige og glade for det, de har.

Ingeniøren. — Underingen Omstændigheder, Jeg tror kun paa *DE STORE OPGAVER*. Alt andet er til at falde i Søvn over og blive doven af — at være lykkelig og tilfreds — det er at være færdig med det hele — død som en Sild — midt under Forestillingen.

Gamle Herre. — Du er haabløs.

Ingeniøren. — Ja.

Gamle Herre. — Og hvad Nytte er det saa til?

Ingeniøren. — Vi skal videre frem.

Gamle Herre. — Verden gaar ikke frem, den gaar tilbage. I gamle Dage da var der noget ved den — *nu* — I har faaet større Huse, I lever bedre — men er I *selv* blevet bedre.

Ingeniøren. — Du har Ret, der er langt igen, men saa langt er vi da naaet, at ogsaa en Socialist er en Gentleman.

Gamle Herre. — Gud bedre det — — bare I ikke bliver skuffede.

Ingeniøren. — Nej vi gør ikke — det er Jer, der har været blinde. — Vi har sat Maalene lidt højere — vi bryder os ikke om at hæve os paa Skuldrene af andre, vi vil gaa *samlede*

frem — og vi vil give hinanden en Haand til det. Det er det hele — —.

Nej, *at leve* det er at sætte sig nogle Opgaver og føre dem igennem og gøre det paa en saadan Maade at —

(Her var der en ung bleg Mand, der kastede en ny Brand ind i Diskussionen).

"Kunsten" sagde han — "undskyld at jeg eksisterer, men har d'Herr tænkt paa Kunsten — Arkitekturen, Musikken, Digtet og deskonlitterære Værker — —"

"Ja vi har," sagde *Ingeniøren*. "Jeg stod netop og havde en brændende Lyst til at tage Hatten af for gamle Thorvaldsen — jeg tænkte paa, hvor henrivende det vilde være, om der vilde komme nogle Folk, der vilde sætte nogle Kæmpeopgaver ogsaa paa de Omraader, Dedertaler om."

Den blege Mand. — De mener, jeg vilde sige — — Ja, undskyld, men var det at ikke *leve* de talte om —?

(Den unge Mand ser ud, som hanskulde daane og segne om i et Væld af Roser, men da der ikke er nogen, holder han sig oprejst).

Ingeniøren. — Jeg mener; at det er en forbigstret tynd Bryg af en Te d'Herr Kunstnere byder os paa lige nu for Tiden.

— Deres Selvportrætter: hvilken Opgave for en Kunstner!

— Deres Bøger! — Kan De nævne mig en, der er værd at læse?

— Deres Skuespil! Er der blot et af dem der faar os til at løfte Blikket lidt over Dagen og Vejen, Og se saa paa den Kasse af en Bygning, de er ved at smøre op derovre!

D'Herrer skulde give os noget, der ragede lidt højere op i Skyerne, saa ofrede vi ogsaa nok lidt af vor Tid paa det — lidt af de *ledige* Øjeblikke, vi har til overs for vore Drømme. — Men hvis de vil prøve paa at fortælle os, at vi har *faaet* Livet for at *nyde* det, og at vi først *rigtig lever*, naar vi hænger over Hr. Petersens Selvportræt eller

synker ned ved en Limonadevand — ja, saa maa de ærligt talt undskylde — — og saa skulde De min sandten se at præstere noget, der kunde friste En til en saadan Fejltagelse.

(Den blege unge Mand vakler mere død end levende af Vognen, som netop holder ved et Stoppested).

— Hvorfor i Alverden var du saa haard ved ham?, sagde den gamle Herre.

"Kære Herre, saa du ikke, at jeg førte Haanden til Baglommen. Saa du ikke, at jeg maatte gøre Vold paa mig selv for ikke at gaa til Yderligheder. Dette var Toppunktet af Selvbeherskelse.

Disse Aandssnobber — denne Ligger paa Maven for alt, hvad der hedder aandelige Værdier — denne tom-hjærnede, maabende Bekendelse og af sit eget Mangel paa Indhold!

Det er Arbejdet, der er Nr. 1 — *for os allesammen*. Enhver af os maat age fat og begynde der, hvor han staar — i sin Fritid kan han saa se sig lidt om efter, hvad de andre har faaet ud af det (og saa er det uægtelig rart, om der er noget at se efter).

Det manglede min Sandten bare, om der paa Forhaand skulde paatrykkes en Mand et bestemt Adelsmærke, fordi han tilfældigvis var dumpet ned i et Gartneri eller en Boglade.

Ærligt talt — jeg trykker hellere en god Grøftegraver i Haanden end saadan en Abekat."

Gamle Herre. — Som du vil. Men naar det endelig skal være, saa syntes jeg da hellere, du skulde sætte et Par af dine Kugler i Maven paa de to Middagsherrer, der kommer derovre. Det ser ud til at være en Slagter og en Vognmand.

Det er næppe lutter Holberg, de har forslugt sig paa — — Nej min Gode, du har taget Fejl — det er Hummer og Kyllinger der er Nationens Hovedinteresse — Digtene, dem bruger den til at falde i Søvn ved, naar den har spist sig mæt.

Ingeniøren. — Med andre Ord, du giver mig Ret — to levende Illustrationer til, hvad jeg lige har sagt om at være mæt og tilfreds — to Folk, der er gaaet i staa og er færdige med det hele — to Karudser.

Gamle Herre. — Ja, men hvad i Alverden vil du da have, at de to der skulde give sig af med — efter alt at dømme gaar det jo udmærket med deres Forretning.

Ingeniøren. — Ja, det minder mig i den Grad om et Par Negre, der har løstet Kul og tjent saa meget, at de har Raad til at drive Ugen ud.

Gamle Herre. — Naa, det det maa jeg sige. Først Karudser, og saa Negre, næste Gang ender det vel med en Etatsraad — men maaske er det netop den Vej du vil have dem.

Ingeniøren. — Kære Herre — Her er Vestre Kirkegaard. Lad os stige af her. Her ligger den ene Halvdelen af Nationen begravet, og her burde den anden Halvdelen ligge — eller i det mindste de $\frac{3}{4}$ Del af den. Pæne Stillinger, Glimmer og Stads, det er hvad Halvdelen løber efter og smaa sikre Stillinger, som der ikke er noget at risikere ved, det er Indbegrebet af

al Lykke for den anden.

Det er Jævnhed — Jævnhed altsammen — men Storhed, Ørneflugt, hvor finder man den? Det er, som slog Lynet aldrig ned under disse Himmelstrøg — og som gik hele Nationen i Gangkurv.

Se hvor smukt de ligger i disse Grave, se dette Væld af Roser over dem — ogsaa dette er et *Hvilested* — Nationens sidste.

Plumbach

· · S P E J D E R - B I L L E D E R · ·

Indsend skarpe Kopier. — Smukke Naturbilleder og morsomme Situationer foretrækkes for Gruppebilleder. — Ønskes Billederne returneret med det udtrykkelige tilføjles.

7. Bytrops: Middagshvil

10. Østerbro: Amerikansk Olie!

Nordisk
Brandforsikring
Grønningen 25
Telefon 5100
Brand-, Tyveri-, Vand-
skade-, Husleje- og Drifts-
tabs-Forsikring

Husk!

H E I N R I C H & P O U L S E N S

Tlf. 1428.

Detail-Udsalg for fotografiske Artikler.

Tlf. 1428.

Højbro Plads Nr. 6, 1ste Sal. — København K.

Stort Udvalg. — Kyndig Vejledning. — Hurtig Ekspedition.

H A N E K A M P !

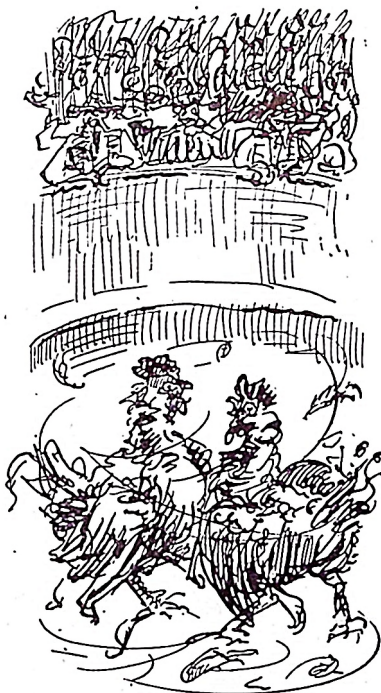
Bilbao, den 12-3 21.

En Dag læste jeg paa Gaden paa en Plakat, at der skulde være Forestilling i „El Circo de Gallos“, og jeg besluttede at gaa derhen. Forestillingen begyndte Kl. 10^{1/2}, jeg løste Billet og gik derind. Teatret er ikke stort, det kan vel rumme ca. 250 Mennesker og er fuldstændig cylindrerformet. Rundt om findes der Rækker af Siddepladser hævet over hinanden helt op til Loftet. I Midten staar der et stort rundt, rødt Kar (Bunden af Ler), det er Hanernes Kampplads. Lyset kommer ind fra oven. Publikum er særegent, ikke som i ethvert andet Teater. Det synes, at alle kender hverandre, og de taler og snakker om Hanekampe fra før i Tiden, om Hanernes Egenskaber, Kløer, Fjer etc.

Forestillingen begynder paa fastsat Tid. De kæmpende Haners Vægt og Hjemsted staar opgivet paa 2 store sorte Tavler, som hænger helt oppe ved Loftet paa Væggen. I Midten hænger der en Vægt med 2 Kasser paa, hvori Hanerne bliver vejlet før Kampen; og efter at to Vidner har forvisset sig om, at begge Parter vejer hvad de skal, bliver Vægten hejst op i Loftet, og Forestillingen kan tage sin Begyndelse.

De kæmpende var Haner fra henholdsvis „Bilbao“ og „Santander“ (2 Byer). Halsen og Brystet samt det bagerste Parti var fuldstændig berøvet Fjerene, saa de var nøgne, ligesom Kammen var skaaret af.

Hanerne staar først lidt og betragter hinanden, medens Tilskuerne tager fat paa Væddemaal om, hvem der vil gaa sejrrig ud af Kampen. En holder 5 Duros (en Duro = 5 Pesetas) paa, at Bilbao vinder, en anden holder imod etc. Det er temmelig usikkert, hvem der vil vinde;

men det er jo netop det, der giver Spillet Liv. I Løbet af et Øjeblik er der indsat henved 500—700 Pesetas.

Nu begynder der en Raaben og Skrigen om, hvad hver holder paa, medens Hanerne strækker Hals og mærmer sig hinanden. Pludselig kaster en af dem sig over sin Modstander med udslagne Vinger, og en Sky af Fjer staar om dem; fra nu af gaar Angrebene Slag i Slag, de hugger og river i hinanden med Næb og Sporer, jager Hovedet ind under hinandens Bug, tumler ind mod Rækværket, falder om og springer atter op. Nu giver de sig til at hakke i hinandens Hals, Hoved og Øjne og river hele Kødstykker ud, de er røde af Ophidselse, og Blodet løber ned af dem. De giver ikke en Lyd fra sig under hele Kampen.

Kampen vedbliver i det ustandselige i et sandt Raseri.

Publikum vædder stadig, raaber og støjer og følger samtidig Hanernes Kamp. Nu er der en, der raaber „Es ciego“ (Den er blind). Jeg saa selv hvorledes den ene Hane havde faaet hugket Øjnene ud, og nu kun kæmpede i Blinde med afrevne Fjer og Vinger og sønderflænget Hals, Kød var der næsten ikke mere af. Blodet strømmer ned af dem begge, og Fjerene staar omkring dem. Den anden der kan se, vedbliver at hugge i Modstanderens Saar, Øjenhuler osv. uden at agte dens Ukampdygtighed. Naar saa det elendige Dyr falder om og lægger sig, som om den vilde dø, saa staar den anden og betragter den lidt, indtil den et Øjeblik efter falder over det døende Dyr med en Vampyrs Graadighed.

Folk raaber nu højere end før, de vædder om de sidste Døds-symptoner.

Den døende Hane prøver at rejse sig for at forsvare sig til det sidste; men ikke saa snart er den paa Benene, før dens Bøddel falder over den igen uden mindste Barmhertighed. Endelig for sidste Gang rejser den sig, men falder straks om igen, Blodet styrter den ud af Munden. Nu kommer Betjentene og tager dem bort. Kampen er færdig, den havde varet et Kvarter.

Tilskuerne rejser sig og afgør Væddemaalene, de raaber og skriger. De Vindende er glade og gnider sig i Hænderne, medens de Tabende bander. De taler nu om hvormange Stik den og den Hane fik, hvornaar det første Øje blev slaaet ud etc.

Vægten fires atter ned, de næste 2 Haner sættes ind for at blive vejlet. Jeg kastede et sidste Blik paa de 2 nye Haner og

gik min Vej til Tilskuernes store Forbavselse, men jeg kunde ikke faa mig selv til at se paa en Kamp til af den Slags. Dette barbariske Plageri kan ske endnu i det 20 Aarhundrede !!!!!

Jeg havde ikke troet, at et Dyr kunde pine et andet saadant og efter at have gjort det ukampdygtigt sønderflænge og hugge i det paa den væmmeligste og afskyeligste Maade, mens Menneskene mere sig over det.

Det er værre og sikkert mere Dyrplageri end Tyrefægtningerne.

Der har flere Gange været Tale om, at Hanekampe skulde forbydes, man maa haabe det snart sker Fyldest.

Det er det mest raa, man kan tænke sig af Dyreplageri, men jøvrigt kan man her hver Dag se frygtelige Dyrplager, som

Kuske der pisker de arme Æsler, Heste og Stude, saa de ofte er segnefærdige, Folk som kommer til Torvs, bærende paa Armen Bundter af levende Høns, bundet sammen ved Benene med Hove-

derne hængende ned, 10 Stykker i et Bundt. Hvor maa disse arme Dyr ikke lide, her kunde i Sandhed en Forening til Dyrenes Beskyttelse være paa sin Plads, men i Stedet for ser Publikum til' og morer sig derover. Ja jeg saa en Dag et Æsel, der ikke vilde løbe hurtigt nok, blive stukket med et skarpt Knivsblad! Men alligevel, Hanekamp overgaar alt!

Det er og maa være et særegent Publikum, der Gang paa Gang kan gaa hen og glæde sig ved Synet af den Slags Kampe. (Paa en enkelt Dag udkæmpes ca. 5—10 Kampe ud i et Træk.

Kaj Lundby, Tropsf.

P. S. Hvis det kan interessere Læserne at høre om en Tyrefægtning, skal jeg ved Lejlighed fortælle om en saadan.

DA DE REDDEDE FANEN

Det er ingen Krigshistorie fra en blodig Valplads, kun en jævn Skildring af trofast Opfyldelse af Spejderløftet.

Kort efter Østrigs Sammenbrud, besatte Italienerne Triest, og det østrigske Søspejderkorps blev opløst af de nye Magthavere.

En Spejder fik i Tide reddet den smukke, indviede, guldbroderede Fane fra Hovedkvarteret. Da den symboliserede det østrigske Monarki gennem sine sorte og gyldne Farver, skulde den opbrændes. Da den ikke fandtes i Hovedkvarteret, gik Myndighederne paa Jagt efter den.

Fanen var først skjult oppe paa Loftet hos vedkommende Spejder, men efter en Husundersøgelse, Drengen havde en stærk Mistanke imod sig, fandt han det

raadeligst at finde et andet Skjulested, og ved den anden Husundersøgelse befandt Fanen sig indsyet i Drengens Hovedpude. Alt Sengetøjet blev endevendt, men Puden forblev uberørt. En tredje Husundersøgelse turde han ikke tage, og en Kammerat fik Fanen, den fik et foreløbigt Hvilested bag et stort indrammet Billede i en Korridor. Efter en Husundersøgelse forsvandt den i en mørk Krog mellem et Par Dobbeltdøre og vandrede derpaa over til en tredje Kammerat, der netop kom hjem midt i en Husundersøgelse. I sidste Øjeblik blev Fanen skjult under en Bunke Laser og Fejeskarn og tilbragte derpaa nogle rolige Dage ude paa Landet efter den ret bevægede Tid.

En Dag sidder vor gamle Ven fra Kalølejren Egon Ritter von Lund i sit Kontor i Wien, da to af hans gamle Spejdere fra Triest træder ind og melder sig med Fanen. Indsyet som et Stoflag i Rygsækken, havde Fanen og Fanebaandene foretaget den lange Rejse til Wien og undgaaet det italienske Politis skarpe Øjne.

Nu hænger denne Helligdom i von Lunds Tropslokale i Wien, og jeg kan tænke mig, at de gamle Triestspejdere, der har fortsat deres Tropsarbejde i Wien, af og til sender deres gamle Fane en kærligt Blik. Den erindrings dem om herlige Dage i det solrige Syden ved det blaaende Adriaterhav midt i Historiens største og alvorligste Tidsrum.

Bonde.

KONDITOR

HENNING KLENZ TORVEGADE 32 BYEN 3423

DE BEDSTE KAGER, CHOCOLADER OG DESSERTER

BRINGER OVERALT I BYEN

.. Paa Fodtur i Nordkina! ..

En Hilsen til de danske Spejdere. — — — Af K. P. Albertsen.

(Fortsat.)

Noget efter kom vi til en Flod, hvor der tilsyneladende en Gang i gamle Dage havde været en Bro over, men nu var der kun Pælene tilbage, saa vi maatte tilkalde Færgemanden fra den anden Side. Færgen var imidlertid ikke af de særlig store, og Landgangsbroen noget primitiv, saa vi maatte lade Dyrene vade over, mens vi selv sejlede. Saa kørte vi paa igen, og kom nu hen til Foden af Bjergene, som vi fulgte i nogen Afstand Resten af Eftermiddagen, indtil vi ved 5 Tiden fandt en passende Lejrplads imellem nogle Træer i Nærheden af en meget lille Landsby. — Efter den sædvanlige Forestilling krøb vi meget snart i Køjen for at faa udhvilet. Vi havde den Dag tilbagelagt ca. 80 Li — 1 Li er en kinesisk Mil, og en af de kedeligste Størrelser man vel kan faa at regne med. Den virkelige Li er saadan noget som een Trediedel Kvartmil, men den bruger Kineserne slet ikke i hvert Fald har jeg endnu aldrig truffet en Mand, der regnede med den. Nej — Kineserne er meget snedigere; de har regnet ud, at en Mand gaar 10 Li i en Time ganske uafhængigt af hvor hurtigt han gaar. Denne Regnemaade passer for en Mand, der gaar nogenlunde normalt, men, da der jo ogsaa gives Mennesker, som gaar hurtigere eller langsommere end normale Mennesker (her i Kina gaar de fleste vel nok langsommere) saa kan der jo blive lidt Forskel i Beregningen af de samme Afstande. Vil man ha' at der skal være meget langt til et eller andet Sted, behøver man bare at spørge en Mand, der gaar langsomt, og vil man ha', at der skal være kort, maa man spørge en god »Gaa'er«. En Li i Bjergene regnes ikke nær saa lang som en Li paa fladt Land, og hvor utroligt det end lyder, har jeg hørt en Mand fortælle, at der var 20 Li op til et bestemt Pas, men kun 10 Li ned deroppe fra ad samme Vej.

Naah — men vi regnede nu med, at vi gik nogenlunde normalt, og i hvert Fald havde vi spadseret i 8 fulde Timer, saa vi var ikke helt fri for at være lidt trætte.

Næste Morgen var vi igen tidligt paa Færde, men desværre havde J. G. faaet en Del fæle Vabler paa Fødderne Gennem nogle fæle sandede Hulveje, naaede vi efter ca.

1 Times Gang en meget stor Landsby med Mure omkring, hvor der syntes at være Markedsdag. Her var Masser af Frugt og Lars Kok lod ikke Lejligheden gaa fra sig til at faa fyldt Muleposen. Efter at vi var passeret igennem Byen, kom vi ad en meget dyb Hulvej igen ud paa

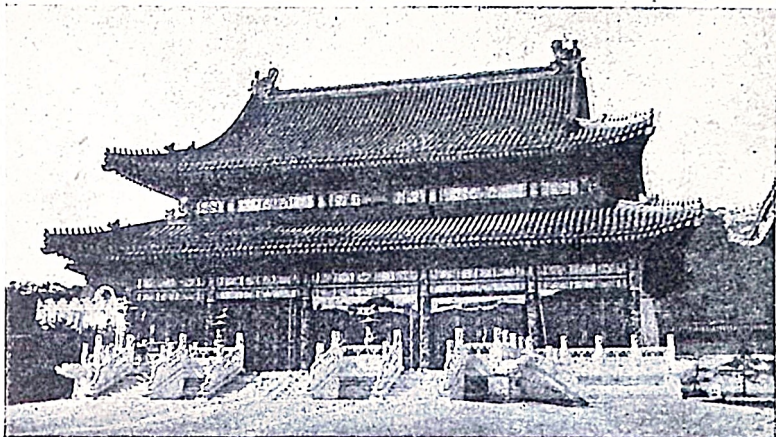

En Ypperstepræst.

Sletten, men ved at se os tilbage opdagede vi, at vi var kommet om bag ved en Række Høje, de første Udløbere af Bjergene, og nu dukkede der desuden Bjerge op paa Øst og Syd for os, saa vi var efterhaanden endelig sluppet bort fra den evindelige Slette og ind til noget interessantere. Desuden var de fleste af Bjergene Nord for os skovklædte, hvad jo ogsaa lavede svært op i Landskabet og satte Humøret et Par Grader op, da vi jo ikke er forvante med Skove i Peking. Hen imod Middag naaede vi den store befæstede By »Chi Chou« (ved en befæstet By forstår jeg en By med Mure omkring ligesom om Peking), hvor vi tog ind i et Tempel. Der

var en Slags Skole i Templet og Direktøren inviterede os til at slaa os ned i hans private Lejlighed, men da vi satte mere Pris paa den friske Luft nøjedes vi med at slaa os ned ude i Gaarden, hvor vi saa holdt et Par Timers Hvile omgivet af en Flok beundrende Tilskuere. — Just som vi var ved at pakke sammen, for igen at forlade Byen tændte en Politiofficer fra Distriktsguvernøren's Kontor op og bad om at maatte faa vore Pas at se. Han fik saa vore kinesiske Pas, som vi havde faaet fra Udenrigsministeriet i Peking, og mit kinesiske Visitkort, som syntes at gøre mere Indtryk paa de forskellige Folk, vi traf paa vor Vej, end selve Passet, og sammen med Lars Kok gik han tilbage til Guvernøren's Yamen (Kontor). De blev meget længe borte, og vi var saa smaat begyndt at tænke paa selv at gaa hen og tale alvorligt med Hr. Guvernøren da de endelig langt om længe kom tilbage og under Skraben og Bukken leverede os Passene tilbage, hvorpaa vi skyndte os at komme afsted. Vejen blev nu efterhaanden mere og mere bakket og nærmere og nærmere kom vi til Bjergene mod Nord, saa at da vi endelig ved 4 Tiden besluttede at slaa Lejr ved den lille Landsby »Tang Shang Tun« var vi helt inde ved Bjergene, ja endogsaa et Stykke oppe ad Siden paa en fæl Stenklods, som stak et lille Par Tusind Fod op i Luften over os, men her havde vi nu fundet en dejlig lille Lejrplads med Træer omkring, saa her slog vi os til Ro.

Mens vi var ved at ordne alt for Natten, tændte pludselig et Par beredne Politibetjente op og stod af Krikkerne et Stykke fra os. Jeg vil ikke nægte, at jeg blev lidt underlig til Mode ved at se saadan et Par Karle dukke op, men da vi ikke var os bevidst at have begaaet nogen større Forbrydelse undervejs, gav vi os i Snak med dem, og det viste sig da at være et Par Mænd, som var blevet udsendt af Guvernøren i Chi Chou for at passe paa, at der ikke tilstodte os noget ondt saa længe vi var i hans Distrikt. Det havde været meget overtrukket det meste af Dagen, og ved Solnedgang begyndte, det saa smaat at regne; den Slags Smaating var vi imidlertid forberedte paa; i en Fart fik vi et stort Stykke Olietøj, spredt ud

Tempel.

over Teltet, og saa soy vi roligt videre.

Da vi den næste Morgen startede ved halv otte Tiden fulgte Politibetjentene med, for at se om vi kom godt ud af Distriktet. De havde hver en mægtig Kanon af en Riffel af slæbe paa og desuden Bæltet fuldt af Patroner.

Vejen blev i Løbet af Formiddagen mere og mere stenet og bakket, og til sidst kunde vi ikke klare den mere, men maatte over et lavt Bjergpas. Distriktet blev efterhaanden til en frygtelig Stenørken, hvor Vejen efterhaanden blev mere og mere udvisket og mere og mere uejdelig at gaa paa, særlig for J. G., som efterhaanden havde faaet lagt sig slet ikke saa faa Vabler til rundt omkring paa Fødderne, saa tilsidst gav han efter for en af Politibetjentenes Bønner og besteg hans Hest. Han sagde ganske vist bagefter, at det var værre at sidde i Politimandens kinesiske Sadel end at spadserere paa bare Vabler. Vi kom i Løbet af Formiddagen forbi et Par mindre Gravsteder med grønne Tage (et Kejsergravsted har gule Tage, mens Prinser og lignende kun har Lov til at have grønne Tage paa deres Gravpladser) som laa overordentlig smukt et Stykke oppe paa Bjergskraaningen omgivet af Fyrreskov.

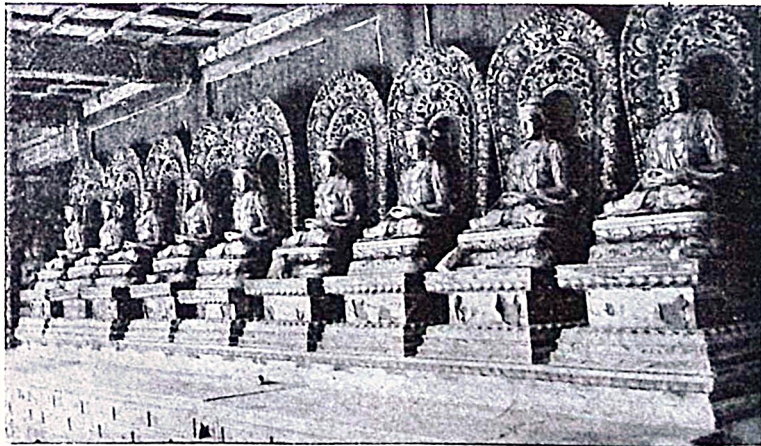
Den Dag stoppede vi allerede ved 11 Tiden for at holde Middagshvil ved en lille Landsby »San Chuang« fordi Folk bildte os ind, at der ikke var Vand at opdrive længere fremme, før vi var naaet en Snes Li længere frem til den store By »Ma Lan Yu«, som var vort Maal for den Dag. Vi fandt saa en passende Grøftkant med et Par Træer til at skygge lidt for Solen, og der slog vi os saa ned for et Par Timer, lige under en ca.

2000 Fod høj Bjergknold, hvor en eller anden gal Præst i forlums Dage havde faaet den idiotiske Ide at bygge et Tempel paa Toppen. Vi folte os dog ikke fristede til at stige op og bese det. Middagshvilet fik kun alt for hurtigt Ende, og snart gik det igen fremad over Stok og Sten — mest Sten, og i Løbet af meget kort Tid var vi blevet saadan indviklede i Sten og Bjerge, at der virkelig ikke syntes at være anden Udvej en at kravle over dem, men pludselig ved en Drejning af Vejen kom vi ind gennem en meget snæver Klippespalte med høje lodrette Klippemure paa begge Sider og med den herligste lille Bæk og en dejlig lille Sø. — En gammel Fiskermand laa ude i Søen og sejlede omkring paa et Knippe Straa og fangede Hundestejler. Et Stykke længere

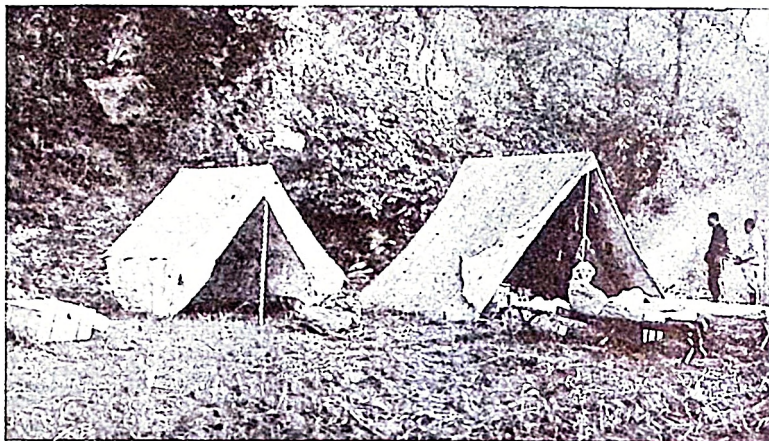
fremme maatte vi over Bækken, hvilket simpelt hen foregik ved at Vognene kørte over, mens vi sprang fra Sten til Sten. Vi kom nu pludselig ind paa en aldeles flad Slette ca. 1 dansk Kvadratmil i Udstrækning — med vældig høje Bjerge paa alle Sider.

Her paa denne Slette ligger de saakaldte »Tung Ling« d. v. s. de østlige Grave, Stedet hvor de sidste af Kina's Kejsere ligger begravede, som var vort foreløbige Maal. Turen hen over den dejlige græsbevoksede Slette og gennem de store Fyrreskove hvori de forskellige Gravsteder ligger spredte var en ren Fornøjelse efter de rædsomme, stenede Veje vi havde haft at gaa paa Resten af Dagen.

Det tog os det meste af en Times Tid at gaa fra Klippespalten, som kaldes »Lung Men Kou« Drage Dør Aabning, og tværs over Sletten til vort Bestemmelsessted »Ma Lan Yu«, hvor vi følgende Lars Kok's Raad slog os ned i et Tempel paa Toppen af en Bakke. — Saa snart vi var ankommet til Templet sendte vi vore Pas og et af mine Vidunder-Visitkort ned til Distriktsguvernøren for at melde vor Ankomst, og noget efter kom der et Bud tilbage slæbende paa en stor Kurv med: Ferskener, Æbler, Pærer, kinesiske Daddler, Vindruer, smaa Nodder, kandiserede Frugter af forskellig Slags, Paradisæbler og 4 Skaale med forskellige Slags kinesiske Kager, som en lille Velkomsthilsen fra Guvernøren, og samtidig lod han os meddele, at der den næste Dag meget tidligt om Morgen vilde komme en Mand op og føre os rundt for at bese Gravene. — Om Aftenen var der Messe i Templet, men vi var trætte nok til at sove

Buddah'er.

Under Dannebrog.

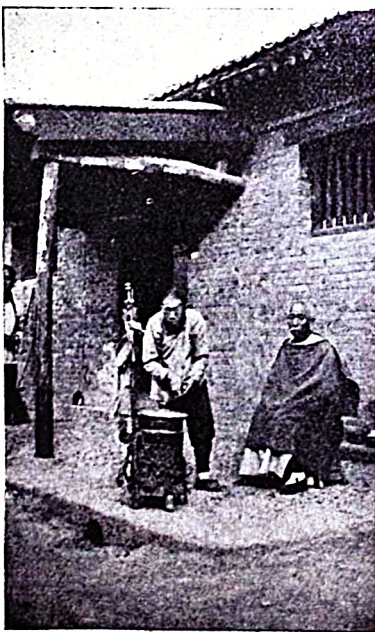
fra det, ja sikken vi strakte os den Aften, for vi vidste jo, at vi ikke skulde tidligt op den næste Dag.

Vore Vogne blev afskedigede, da vi kom til Ma Lan Yu, og Lars blev sendt ned i Byen for at leje en Flok Lastdyr. Vi skulde nemlig fra Ma Lan Yu Nord efter op over meget høje Bjerge, hvor der knapt nok er Vej for Mennesker at gaa paa og langt mindre for Vogne at køre paa, saa der var ikke andet for os at gøre end at leje en Flok Dyr til at bære Bagagen. . . . Da det regnede brugte vi Tiden til at se os om i Templet og dets nærmeste Omegn. Templet ligger som sagt paa Toppen af en Bakke og er nærmest som alle andre kinesiske Temppler, med en Masse Huse som rummer Buddah-Figurer og Altrer og mange Gæsteværelser. Den Fløj, der var blevet overladt os, var betydeligt bedre udstyret end de fleste Temppler, jeg endnu har besøgt, fordi Ypperstepræsten har en Kontrakt med Guvernøren, at denne Fløj skal holdes specielt for Gæster, som kommer op for at besøge Gravene. Desuden havde Templet flere smaa Gaarde med kunstige Klippelandskaber og Haver med ældgamle Træer. — Ypperstepræsten var en gæv gammel Gubbe at se til, han havde en smuk lille Lejlighed inde i den inderste Gaard lige over for det Hus hvor Messerne synges om Aftenen, saa behøver han ikke ulejlig sig udenfor sit Hus for at overvære dem. Det sagdes forresten om ham, at han nu og da tager sig en lille Ferie til Tientsin for at more sig, hvad han forøvrigt godt kunde se ud til.

Fra Bakken, hvorpaa Templet ligger, er der en aldeles storslaet Udsigt til alle Sider: Mod Vest: Sletten

med de store Fyrreskove, hvoraf man her og der ser de forskellige Gravpaladser gylden-gule Tage stikke op over Træerne. Mod Nord lukker flere Rækker vældig høje Bjerge for Udsigten, men langs Kammen af en af Bjergrækkerne ser man her og der den store kinesiske Mur stikke sine massive Stentårne op i Luften.

Hen mod Middagstid fik Lars Kok som nu var flyttet ind i et rigtig stort Køkken med Komfur og det

Hos Barberen.

hele, et meget solidt Maaltid Mad stillet sammen til os. Og saa fik han fat i Manden, som skulde følge os over til Gravene, hvorpaa vi igen begav os ud paa Vandring sammen med vor Fører, som viste sig at være en gammel snakkesalig Fyr, som bare havde den Fejl, at han talte et Sprog, som selv jeg ikke forstod ret meget af, og han forstod ogsaa kun nogle faa Ord af selv mit bedste kinesiske. Men ikke destomindre klarede vi den fint, og særlig morsomt var det at høre de Samtaler han førte med de forskellige Folk som vi nu og da mødte. Efter dem at dømme vidste han meget mere om os end vi selv, og for hvert Spørgsmaal, der blev stillet havde han straks Svar paa rede Haand.

Da det jo imidlertid ikke var min Sag at rette de smaa Unøjagtigheder, som han uregtelig kom med nu og da, lod jeg ham bare køre løs og tog mig et billigt Grin, naar det blev rigtigt morsomt.

Imidlertid førtes vi ad en nogenlunde god Vej gennem de dejlige Fyrreskove, som strakte sig milevidt bort over Sletten, nu og da passerende nogle Gravpladser, baade af dem med gule og grønne Tage, Efter ca. en Times Spadseretur, kom vi til en større Gruppe brandrøde Mure og saa Masser af gyldne Tage dukke frem mellem Træerne, og noget efter, efter at være sprunget over et Par Grøfter o. s. v. dumptede vi pludselig ind i den smukkeste kinesiske Gravplads, jeg endnu har set, og efter Sigende den smukkeste der findes af alle de Hundrede af Kejsergravpladser i hele Kina. — En Mils Vej før man kommer til selve Gravstedet ser man en vældig 5-buet Portal af hvidt Marmor tværs over Vejen, (5-buet for Kejsere og 3-buet for lavere Fyrster), saa ca. en Kvartmil længere fremme kommer man til et kollosalt sirkantet Taarn med de sædvanlige brandrøde Mure og flammende gule Tage, hvorigennem Vejen gaar. Inde midt i Porthvælvingen staar en kæmpemæssig Marmorskilpadde med en enorm Stentavle paa Ryggen. Paa Tavlen staar den salig afdødes Livshistorie berettet. Skilpadden er »det Kinesiske Symbol paa — »langt Liv« — og man ser Masser af denne Slags Mindemærker rundt omkring paa Markene. Skilpadden er anbragt paa et Stenfundament, der er udhugget saa at det ligner et oprørt Hav med en Fisk, en Krabbe og lignende Søuhyrer stikkende et Hoved eller et Par Ben frem her og der, og op langs Stentavlens Kant slynger den kinesiske Drage sig i de forunderligste Bugtninger.

Ud for hvert af Skilpaddetaarnet's

fire Hjørner er der anbragt en høj Marmorpille med enten en Drage eller noget Krimskrams, som siges at forestille Skyer paa Toppen, disse Piller bærer efter Sigende Himme-len over den afdødes Mindetavle. Pillerne er som Regel overdaadigt udhugget med Drager og lignende Uhyrer slyngende sig op ad deres Sider. Noget længere fremme kommer man til den store Dyrer-Allé bestaaende af følgende Marmorfigurer i overnaturlig Størrelse: 2 siddende Løver, 2 staaende Løver, 2 siddende Enhjørninge, 2 staaende Enhjørninge, 2 knælende Kameler 2 staaende Kameler, »ch'i lin« (et kinesisk Fabel Uhyre), 4 Heste, 4 Elefanter, 4 civile Embedsmænd, 4 Krigere i fuld Rustning og 4 Præster bærende store Tavler. Disse Figurer er stillet der for at holde alle de onde Aander borte fra Vejen op til Graven. — Saa kommer man til Drage og Ihonix Porten, en stor 3- eller 5-buet Port, og vel igennem den ser man langt borte ved Foden af en lille skovklædt Bakke selve Gravpaladset, et stort Komplex omgivet af murede Grave, hvorover fører elegante smaa 3- eller 5-buede Marmorbroer. Og endelig staar man foran selve Helligdommen, som bestaar af en stor Gaard med fine smaa Huse paa Siderne og lige for Indgangen paa en høj Marmorsokkel ligger den store »Forfædrenes Hal«, en stor Bygning med een eneste stor Sal indvendig. — Loftene er malede med overordentlig smukke Motiver og baaret af svære Træpiller. Overalt skinner det af Guld og rige Farver. — Alt Træværket er

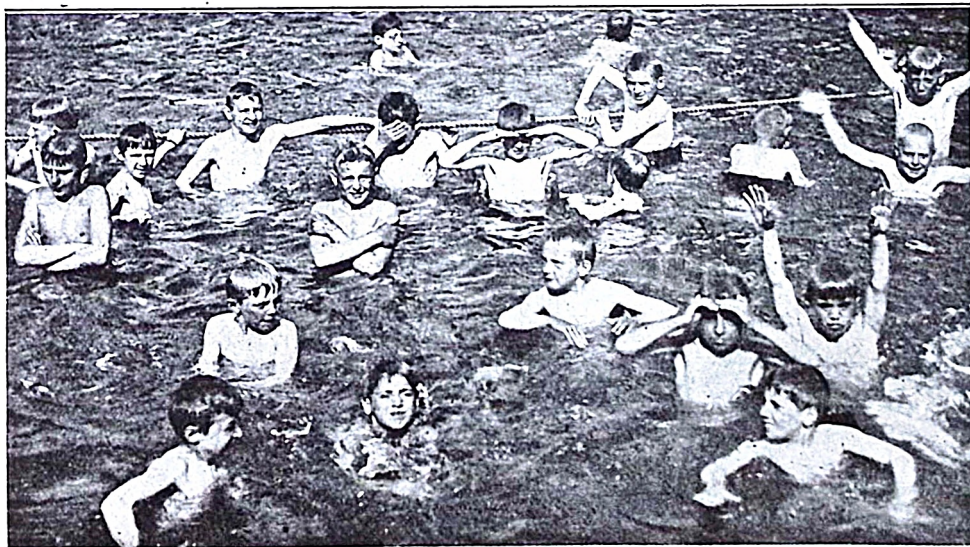

af poleret Cedertræ med forgyldte Messingbeslag og op ad alle Pillerne slynger sig Drager udhamrede i Messing. Det var pragtfuldt, da vi saa Dørene ind til den første Gaard blive aabnede. Marmoret skinnede snehvidt i det skarpe Solskin, saa at vi maatte holde os for Øjnene ved det første Skær. De gyldne Tage tindrede og den megen Forgyldning lyste i Solskinnet. — Men det var

saa smukt, at det ikke *kan* beskrives.

Inde i den store »Forfædrenes Hal«, var Gulvet af fint broget Marmor. Pillerne af det fineste lakerede Cedertræ, og her som udenfor slyngede forgyldte Drager sig fra Foden af alle Pillerne op til deres Top, og Loftet straaede i herlige Farver og Forgyldning. Midt for den ene Lang-væg stod en stor forgyldt Tronstol med fine kinesiske Silke-Broderier over, og rundt langs de andre Vægge stod forskellige Altre med forskellige fine Emalie-Vaser, og for at lyse lidt op derinde, brændte flere store Trælygter rundt omkring paa Gulvet. Bag »Forfædrenes Hal« kom vi ind i en ny Gaard med flere smaa fine Huse paa Siderne og lige for Indgangen et højt Taarn, hvorigennem man kommer ind til det egentlige Gravsted, en vældig muret Hvælving, som gaar helt ind i Bakken bagved Graven, denne Hvælving er imidlertid lukket med en meget solid Granit-Dør paa en saa snedig Maade, at kun Dynamit kan aabne den. Dette Taarn kaldes »Sjæle-Taarnet«, og fra dets Balkon har man en pragtfuld Udsigt over Grav-Paladserne's gyldne Tage og røde Mure paa Baggrund af de mørke Fyrreskove og de høje skovklædte Bjerger i Baggrunden nogle Mil borte. En virkelig Maler kunde maaske give et Begreb om Stedet's Skønhed, men Ord *kan* ikke beskrive det med tilstrækkelige Farver.

Her havde vi ligesom faaet Lov at se, om end kun et Glimt, saa dog noget af det gamle Kejserriges Størhed.

HVOR
DRENGE
FÆRDES

II

SPEJTERSANG

DEN brune Spejders Dage er saa flyvende og blaa.
Han kender sjældent rigtig sorte Sorger.
Dem kan Alverdens blege Eksistenser slæbe paa,
men ikke Skovens Søn og Byens Borger!

Den danske Spejders Farver — de er ud af Danmarks Skød.
Han sværger til det smukke og det stærke.
Derfor er hans Halsklud ofte blaa og hjerterød,
og derfor bær han Liljen som sit Mærke.

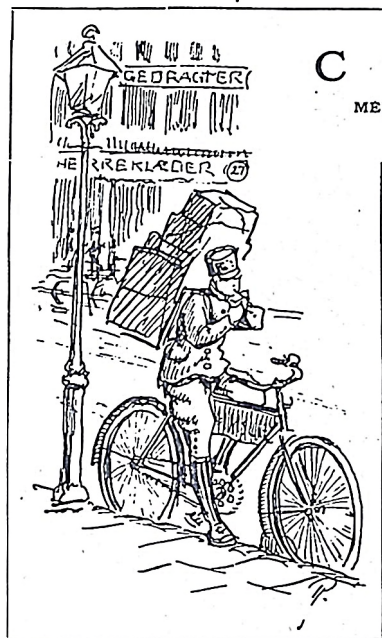
Og altid bær han med sig ihvor han gaar og staar
et Smil — dertil kan andre ofte trænge.
Og Ridderne i Danmark, ved Vinter og ved Vaar,
bør søges iblandt Spejderkorpsets Drengel!

Og plages smaa og svage: han skærmer med sin Krop.
Hans Pligt er tit at værgе og at værne.
Og under dette bygger han sin egen Bygning op . . .
og Karakter er Spejderkorpsets Kærne.

Ja mandig Karakter og alt, hvad der er godt,
Sang og Spil ved Lejrbaalets Flamme.
Lidt Munterhed gør Jorden grøn og Havet mere blaat.
Saa sæt den op mod Jammerdalens Jammer!

Og stød Patruljeflaget op i Dagens dybe Blaa,
lad det kun smælde over Sang og Glæde!
Og hvordan dit og dat end sidenhen vil gaa:
Alverdens Spejderungdom danner Kæde —!

Fredrik Nygaard.

C Y C L E N

MED TEGNINGER AF ASGER RIBER

Tom. Diam.) og et lille Baghjul (ca. 18 Tom. Diam.). Hjulegerne vare af fine forniklede Staaltraade og begge Hjulfælgene belagt med massive Gummiringe.

Det var noget ganske Nyt for Københavnerne. Rytteren sad paa en let Sadel oppe over selve det store Hjul, paa hvilket Pedalstangen direkte var anbragt. Kjøddedrev med Tandhjulsudvexling kendtes ikke. Det hele virkede enkelt og let.

Høj og stateligt saa det ud, naar Rytteren kom rullende hen ad Vejen med en Fart som da var aldeles ukendt. Man var ganske forbløffet over den Hurtighed, der kunde opnaas, og det Antal Mil, der kunde tilbagelægges paa en enkelt Dag.

— Men populær var Bicyclen fra Begyndelsen absolut ikke, og dette havde flere Aarsager.

Hestene maa have haft Fornemmelse af, at de her havde en alvorlig Konkurrent at hamle op med, og at denne Konkurrence i alt Fald i Hurtighed og Udholdenhed, vilde ende med de Firbenedes totale Nederlag. Saa godt som alle, ligefra fine elegante Herskabsarabere, svære solide Arbejdsheste og ned til de usleste gamle Krikker — alle blev de mere eller mindre springske og balstyriske, blot de allerede paa Afstand anede et af disse nye aparte Jerninstrumenter nærme sig, ja blot de hørte Lyden af en Cycleklokke, der jo ogsaa var noget ganske nyt, blev de aldeles bestialske. Sikkert kunde Aarsagen til ikke faa Løbskkjørsler tilskrives de slemme Maskiner, næst efter at en stor Del af Ansvar, ved lidt nærmere Eftertanke, vistnok ogsaa burdes lægges paa Kuskene. Nok er det, disse var selvfølgelig rasende paa enhver

Cyclist, og dette gav sig Udslag paa mange Maader.

Ogsaa Hundene, hvoraf der den Gang vist var mindst dobbelt saa mange som der heldigvis er nu, saa sig fjendske paa Bicyclisterne, og disse havde ofte en Dyst at bestaa med arrige Køtere, ja ligefrem Angreb og Overfald. kan ældre Bicyclister tale med om.

Men ogsaa de Tobenedes Kritik og Unaade var der ingen Mangel paa, ja mange var i deres Nervøsitet over dette nye Reform-Køretøj nærvæd ikke at give de Firbenede meget efter i deres Uvillie og Had mod Bicyclerne.

Tiderne var jo ikke saa demokratiske som nu. Der var jo i Firserne stærke politiske Brydninger, ja der var lige ved at gaa Politik ogsaa i Bicyclebevægelsen. En, der havde Raad til at anskaffe en Bicycle, maatte være en „Storborger“; saa hed det strax „ned med ham.“ Misundelse og Uvillie var ganske almindelig. Hertil bidrog ogsaa, at der jo ikke fandtes noget Politireglement for dette ganske ny bevægelige Væsen. Man vidste ikke om det skulde kaldes: kjøre, ride eller løbe paa Bicycle. Man kjørte uden videre paa Gangstier i Anlægene, i Skoven o. s. v., hvad der selv. resulterede i Krambolager af forskellig Art med Fodgængerne.

Men dog, trods alt, rankede Bicyclen sig frem til en smuk Position.

Dansk Bicycle Club stiftedes 1881, og nu kom der mere System i Bevægelsen. Medlemsantallet var til en Begyndelse kun henved 20 Stk., for der var ikke flere Bicycler i Landet. Var man paa Udflugt, behøvede man ikke at aflaae sin Bicycle, den blev ikke stjaalet, for der var ikke andre end disse 20, der kunde kjøre den. Ja Udflugter — det var Clubbens første fornemmeligste Metier. Der var i Sommersaisonerne regelmæssige Søndags „Club-

Kan man tænke sig vore Gader og Veje uden Cykler? Ja, det kan man naturligvis, man kan ogsaa tænke sig at være til uden Jernbaner, Telefoner og alle de mange andre praktiske Opfindelser, som i de senere Aar, saa umærkeligt er gledet over i vor hele daglige Færden og Behov. Vi maatte da enten tænke os tilbage til vore Bedsteforældres Tid eller ogsaa i Tankerne flytte os til et langt bortliggende Land, fjernt for al Nutids Industri og Kultur.

Og dog er det ikke mere end en god Menneskealder siden, at de første Cykler viste sig her.

For ca. 50 Aar siden fremkom, under Navnet Velocipede, de første tohjulede Kjøremaskiner (populært kaldet Væltepeter). Det var nogle slemme, tunge, skramlende Træindretninger, som ogsaa snart havde udspillet deres Rolle.

Men saa omtr. 1880 kom under Navnet Bicycle (gr. to Hjul) lige Modsætningen: Smukke fine Staalmaskiner bestaaende af et meget højt Forhjul (50 — 60

kommer an paa, men ved at *leve* forstaar du altsaa at sætte Himmel og Jord i Bevægelse for — — for at skrabe nogle Penge sammen?

Ingeniøren. — Ja, ubetinget. Selvfølgelig skal man sætte Himmel og Jord i Bevægelse for et eller andet — om det er Penge eller noget andet er ret uvæsentligt — blot det er *Arbejde*.

Penge er udmærkede. Det er ganske utroligt hvad man kan udrette, naar man har dem — til Udgivelse af historiske Værker f. Eks.

Gamle Herre. — Du er meget morsom, men tror du nu ikke noget mindre kunde gøre det. Og tror du ikke hellere man skulde lære Folk at være lykkelige og glade for det, de har.

Ingeniøren. — Underingen Omstændigheder, Jeg tror kun paa *DE STORE OPGAVER*. Alt andet er til at falde i Søvn over og blive doven af — at være lykkelig og tilfreds — det er at være færdig med det hele — død som en Sild — midt under Forestillingen.

Gamle Herre. — Du er haabløs.

Ingeniøren. — Ja.

Gamle Herre. — Og hvad Nytte er det saa til?

Ingeniøren. — Vi skal videre frem.

Gamle Herre. — Verden gaar ikke frem, den gaar tilbage. I gamle Dage da var der noget ved den — *nu* — I har faaet større Huse, I lever bedre — men er I *selv* blevet bedre.

Ingeniøren. — Du har Ret, der er langt igen, men saa langt er vi da naaet, at ogsaa en Socialist er en Gentleman.

Gamle Herre. — Gud bedre det — — bare I ikke bliver skuffede.

Ingeniøren. — Nej vi gør ikke — det er Jer, der har været blinde. — Vi har sat Maalene lidt højere — vi bryder os ikke om at hæve os paa Skuldrene af andre, vi vil gaa *samlende*

frem — og vi vil give hinanden en Haand til det. Det er det hele — —.

Nej, *at leve* det er at sætte sig nogle Opgaver og føre dem igennem og gøre det paa en saadan Maade at —

(Her var der en ung bleg Mand, der kastede en ny Brand ind i Diskussionen).

„Kunsten“ sagde han — „undskyld at jeg eksisterer, men har d'Herrer tænkt paa Kunsten — Arkitekturen, Musikken, Digtet og de skønlitterære Værker — —“

„Ja vi har,“ sagde *Ingeniøren* „Jeg stod netop og havde en brændende Lyst til at tage Hatten af for gamle Thorvaldsen — jeg tænkte paa, hvor henrivede det vilde være, om der vilde komme nogle Folk, der vilde sætte nogle Kæmpeopgaver ogsaa paa de Omraader, De dertaler om.“

Den blege Mand. — De mener, jeg vilde sige — — Ja, undskyld, men var det at ikke *leve* de talte om —?

(Den unge Mand ser ud, som hanskulde daane og segne om i et Væld af Roser, men da der ikke er nogen, holder han sig oprejst).

Ingeniøren. — Jeg mener, at det er en forbistret tynd Bryg af en Te d'Herrer Kunstnere byder os paa lige nu for Tiden.

— Deres Selvportrætter: hvilken Opgave for en Kunstner!

— Deres Bøger! — Kan De nævne mig en, der er værd at læse?

— Deres Skuespil! Er der blot et af dem der faar os til at løfte Blikket lidt over Dagen og Vejen, Og se saa paa den Kasse af en Bygning, de er ved at smøre op derovre!

D'Herrer skulde give os noget, der ragede lidt højere op i Skyerne, saa ofrede vi ogsaa nok lidt af vor Tid paa det — lidt af de *ledige* Øjeblikke, vi har til overs for vore Drømme. — Men hvis de vil prøve paa at fortælle os, at vi har *faaet* Livet for at *nyde* det, og at vi først *rigtig lever*, naar vi hænger over Hr. Petersens Selvportræt eller

synker ned ved en Limonadevand — ja, saa maa de ærligt talt undskylde — — og saa skulde De min sandten se at præstere noget, der kunde friste En til en saadan Fejltagelse.

(Den blege unge Mand vakler mere død end levende af Vognen, som netop holder ved et Stoppested).

— Hvorfor i Alverden var du saa haard ved ham?, sagde den gamle Herre.

„Kære Herre, saa du ikke, at jeg førte Haanden til Baglommen. Saa du ikke, at jeg maatte gøre Vold paa mig selv for ikke at gaa til Yderligheder. Dette var Toppunktet af Selvbeherskelse.“

Disse Aandssnobber — denne Liggen paa Maven for alt, hvad der hedder aandelige Værdier — denne tom-hjærnede, maabende Bekendelse og af sit eget Mangel paa Indhold!

Det er Arbejdet, der er Nr. 1 — *for os allesammen*. Enhver af os maat age fat og begynde der, hvor han staar — i sin Fritid kan han saa se sig lidt om efter, hvad de andre har faaet ud af det (og saa er det unægtelig rart, om der er noget at se efter).

Det manglede min Sandten bare, om der paa Forhaand skulde paatrykkes en Mand et bestemt Adelsmærke, fordi han tilfældigvis var dumpet ned i et Gartneri eller en Boglade.

Ærligt talt — jeg trykker hellere en god Grøftegraver i Haanden end saadan en Abekat.“

Gamle Herre. — Som du vil. Men naar det endelig skal være, saa syntes jeg da hellere, du skulde sætte et Par af dine Kugler i Maven paa de to Middagsherrer, der kommer der ovre. Det ser ud til at være en Slagter og en Vognmand.

Det er næppe lutter Holberg, de har forslugt sig paa — — Nej min Gode, du har taget Fejl — det er Hummer og Kyllinger der er Nationens Hovedinteresse — Digtene, dem bruger den til at falde i Søvn ved, naar den har spist sig mæt.

Ingeniøren. — Med andre Ord, du giver mig Ret — to levende Illustrationer til, hvad jeg lige har sagt om at være mæt og tilfreds — to Folk, der er gaaet i staa og er færdige med det hele — to Karudser.

Gamle Herre. — Ja, men hvad i Alverden vil du da have, at de to der skulde give sig af med — efter alt at dømme gaar det jo udmærket med deres Forretning.

Ingeniøren. — Ja, det minder mig i den Grad om et Par Negre, der har losset Kul og tjent saa meget, at de har Raad til at drive Ugen ud.

Gamle Herre. — Naa, det det maa jeg sige. Først Karudser, og saa Negre, næste Gang ender det vel med en Etatsraad — men maaske er det netop den Vej du vil have dem.

Ingeniøren. — Kære Herre — Her er Vestre Kirkegaard. Lad os stige af her. Her ligger den ene Halvdel af Nationen begravet, og her burde den anden Halvdel ligge — eller i det mindste de $\frac{3}{4}$ Del af den. Pæne Stillinger, Glimmer og Stads, det er hvad Halvdelen løber efter og smaa sikre Stillinger, som der ikke er noget at risikere ved, det er Indbegrebet af

al Lykke for den anden.

Det er Jævnhed — Jævnhed altsammen — men Storhed, Ørneflugt, hvor finder man den? Det er, som slog Lynet aldrig ned under disse Himmelstrøg — og som gik hele Nationen i Gangkurv.

Se hvor smukt de ligger i disse Grave, se dette Væld af Roser over dem — ogsaa dette er et *Hvilested* — Nationens sidste.

Plumben

· · S P E J D E R - B I L L E D E R · ·

Indsend skarpe Kopier. — Smukke Naturbilleder og morsomme Situationer foretrækkes for Gruppebilleder. — Ønskes Billederne returneret maad det udtrykkeligt tilføjes.

7. Bytrop: Middagshvil

10. Østerbro: AmerikanskOlie!

Nordisk
Brandforsikring
Grønningen 25

Telefon 5100

Brand-, Tyveri-, Vand-
skade-, Husleje- og Drifts-
tabs-Forsikring

Husk!

H E I N R I C H & P O U L S E N S

Tlf. 1428.

Detail-Udsalg for fotografiske Artikler.

Tlf. 1428.

Højbro Plads Nr. 6, 1ste Sal. — København K.

Stort Udvalg. — Kyndig Vejledning. — Hurtig Ekspedition.

HJEMMET DANMARKS populæreste Ugeblad

KAN DU SVØMME?

Ok — jah! Selvfølgelig. Man er da ikke Vandskrækker! Heldigvis.

Og vi tror det gerne om dig. Du lader dig hver Dag stege et Par Timer nede paa Badebroen, hvor du og Kammeraterne ligger og daser i Solen som søvnige Grise; og du er en af de flotteste. Du er snart brun som en røget Skinke. De andre ser med Beundring paa dig. Og du kan mere. Du ta'r den paa Hovedet uden Plaster. Selvfølgelig kan du dykke. Inde paa „det lave“ henter du baade Underkoppen og Fløjten op fra Bunden, og ude paa „det dybe“ kommer du op med den ene Haandfuld Sand efter den anden, — naar der er taknemmelige Tilskuere.

Alt dette er godt, — men er det godt nok? Er du virkelig Frisvømmer? — Kan du svømme 500 m? Har du taget Svømmemærket? Sælhundemærket er ikke nok med sine 120 Dages Vandgang. Nej! kan du svømme de 200 m med Spejdertøjet paa, og kan du bjerge Sofus 25 m — begge med alt Klunset paa. — Ved du, hvordan du ordner Sofus, naar han ligger og er ved at drukne og ta'r dig om Halsen eller om Armene? Ved du, hvordan du skal frigøre dig ved at dreje dine Arme mod hans Tommelfingre? Ved du hvordan du

skal puste Vejr i lille Sofus, hvis han, mens han skreg, har faaet for mange Potter Saltvand i Lungerne og i sin lille Mave? Ved du om han skal lægges paa Ryggen eller paa Maven? Ved du, at du skal udføre ca. 15 kunstige Aandedrætsbevægelser i Minuttet? Ved du, hvor den nærmeste Pulmotor findes? Kender du Telefonnumret? Ved du, om det er x eller y?

Kandusvare: „Ok, jah,“ — her? Du bør kunne det! Selvfølgelig. Danmark bør være Svømmernes Land frem for noget i Europa. Hvilket andet Land har saa glimrende Lejrpladser med hvid Sandbred og friske blaa Bølger? Intet!

Bør ikke enhver dansk Dreng kunne svømme — altsaa mindst 500 m —, ligesom den norske Gut staar paa Ski, før han kommer i Skole? Bør ikke den danske Spejder føle sig lige saa sikker i Bølgerne som den lille Grønlænder i sin Kajak eller Indianerdrengen paa Hesteryngen?

Og hvad siger Erfaringen os saa? Er Danskerne dygtige til at svømme? Et ved vi bestemt. Politiet har talt sammen, at der hvert Aar drukner 400 — fire Hundrede — Mennesker i Danmark. — De drukner ved vore solbeskinnede Kyster, vore friske Aaer og idylliske Indsøer, — fordi de ikke kan svømme, og der ikke er nogen der kan hjælpe dem.

Det er allerede begyndt god i Aar, Husmandens Peter er gaaet til Bunds i Mergelgraven, fra den nye Strandvej ved København er 6 Drengene kørt bort med Krampe, og en er druknet for Øjnene af et Par Hundrede Mennesker, en Snes Meter fra Land. Hans Mor stod der ogsaa; men ingen hjalp, før det var for sent.

— — —

Er der ikke en Chance for dig her? Tag en af disse fire Hundrede! Det er jo dog din

store Drøm. Men husk, du maa møde vel forberedt for at føle dig sikker.

Træn dig flittigt. Skriv til Dansk Svømme- og Livredningsforbund efter en illustreret „Vejledning til drukkendes Redning“, — slaa den op i Tropslokalet og lær den. Indøv det altsammen mange Gange. Og lær at svømme godt. Gaa helst til en Svømmelærer eller en Svømme-forening og lær en af de hurtige Svømmemetoder, Trudgeon eller Crawl, og lad hele Patruljen indøve Livredningen — praktisk — mange Gange.

For du maa vide, at naar Chancen overfor en af disse fire Hundrede kommer til dig, saa er det ikke nok med et: „Ok, jah — selvfølgelig.“ — Saa er der ingen Betænkningstid, men kun et selvfølgeligt Svar paa Spørgsmaalet: Kan du svømme?

Skoene af og i Vandet efter ham derude. *John.*

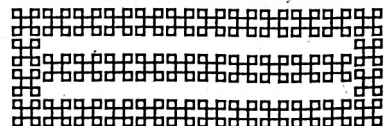

Alle Spejdere lader sig fotografere af Jespersen & Kyhlensø.

Ateller for Portrætfotografi.
Udefotografering:
Smukke og billige Trops- og
Gruppebilleder,
Billeder af Fester og
Sammenkomster.

Østerbrogade 72
(Triangeln)

Tlf. Øbro 1194 x.

AF DR. JOHAN BERGQUIST

*Det er bedre at forebygge
end at hjælpe paa Sygdom*

Din Seng; dine Klæder.

Lig paa et haardt Underlag (en haard Madras eller lignende).

Brug ikke for tunge eller tykke Tæpper (eller Dyne).

Lig ikke for højt med Hovedet. Hav Hænderne ovenover Dynen. Hold Soveværelset friskt og luftigt. Lig ikke paa Ryggen, naar du sover ind.

Dine Klæder maa ikke sidde for stramt eller trykkende.

Gaa derfor ikke med Bælte, stramme Strømpebaand, snævre Kraver, for smaa Hatte, Huer, Fodtøj og lign.

Brug ikke smalt, spidst Fodtøj og høje Hæle.

Gaa ikke med tung Hovedbeklædning og aldrig unødvendig tykt Halsklæde.

Træk ikke for tidligt paa Aaret i Sommertøjet.

Har du faaet vaade Strømper eller Støvler, saa skift saa hurtigt som muligt.

Mad og Drikke, Nydelsesmidler. Tændernes Pleje.

Spis aldrig for meget, men heller ikke for lidt. Tag dig god Tid og tyg Maden godt, inden du synker den.

Spis paa bestemte Tider.

Spis mest til Frokost og Middag, mindst til Aften.

Spis og drik ikke for varme

Sager, men lad dem have Mundens Varmegrad.

Spis eller drik ikke umiddelbart efter hinanden noget meget varmt

og noget meget koldt.

Drik ikke koldt Vand, naar du er meget varm eller stakaandet.

Drik aldrig for hurtigt.

GAMMELT OG NYT**I »Knive«!**

A: Jeg synes, du er ubarberet?

B: Ubarberet? Jeg barberede mig i Morges!

A: Umuligt! Der vokser jo formelig Græs i Ansigtet paa dig.

B: Nu ved jeg, hvordan det er gaaet til: vi var otte om Spejlet — saa har jeg af en Fejltagelse barberet min Sidemand!

Praktisk.

— Hvorfor har du dog det mægtige Slips paa, Dreng?

— Det er for Støvlerne Skyld! De er lasede og hullede — men nu bortleder Slipset Folks Opmærksomhed fra dem!

Flaget.

Tropsføreren: Hvordan ser Flaget ud?

Spejderen: Det er rødt — med to hvide Kors!

Tropsføreren: To?

Spejderen: Ja — et paa hver Side!

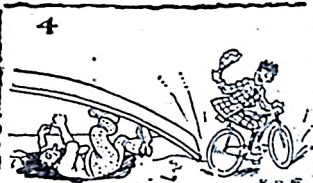
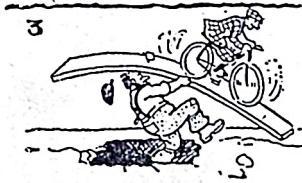
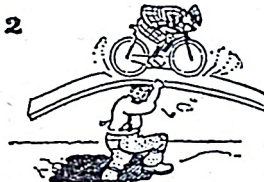
Eksamen.

Læreren: Hvormange Verdensdele har vi?

Gymnasiasten: Fem!

Læreren: Hvad hedder de?

Gymnasiasten: Jeg hedder Petersen!

Det gælder om at klare sig i en snæver Vending!

SPJDERKORPSETS DEPOT STUDIESTRÆDE 30

Fodbolde - Fodboldstøvler - Boxhandsker - Telte - Tropskærrer - Soveposer - Rygsække
Alt i Lejrudrustning - Sweaters - Strømper - Spejderstøvler - Regnfrakker - Vindjakker - Hammondbeklæder

TELEFON 3186

KØBENHAVN K.

· · · E N D A A D · · ·

FORTÆLLING AF "SLANGE" — ILLUSTRERET AF ASGER RIBER

"Vor Ungdom" var blevet uddelt ved Patrouillemødet, og Erik og Jørgen anbragte deres Eksemplarer under Armen, da de begav sig paa Hjemvejen.

De havde kun faaet Tid til at kigge lidt i Bladet, og som sædvanlig var deres Opmærksomhed taget fangen af Billeder, der fremstillede Spejdere i mere eller mindre halsbrækkende Situationer — Illustrationerne til Romanen, der som i alle tidligere "Vor Ungdom" er berettede om helttemodige Bedrifter og eventyrlige Hændelser.

— Tror du, Romanen duer denne Gang? — spurgte Erik med Tankerne henvendt paa "Vor Ungdom". —

— Ved ikke, saa meget lovende ud. Det var noget med et Jærnbane-tog og een der blev reddet i den ellefte Times niog-halvtredsindstyvende Minut. —

— Uha! Den med Jærnbane-tog bruger de ofte, kan du huske ham, der krøb over Floden, blot paa en Jærnbaneskinne. —

— Det var en Guttermand, ellers er noget af det bedste vi har været udfor "Admiralens Dreng", der blev ogsaa præsteret pæne Ting. —

— Den var lidt for moderat, der var jo nok dissehersens Tyveknægte der blev hugget, men ellers var den for mager. Ham paa Jærnbaneskinnerne og den med Spejderne der reddede Blomsterfrøene, var mere efter min Smag; kan du huske ham der krøb ned paa Undersiden af et Fyrtaarn, den var næsten lige saa god som den brændte Kran.

— Ja ja, men er de Spejdere herhjemme da saadan nogen Umuligheder, siden der aldrig sker noget der er værd at skrive Historie om, — spurgte Jørgen forsigtigt. — I den Tid jeg har været

Spejder er der ikke passeret mig noget. —

— Netop, det er der Humlen ligger. Der hænder aldrig noget, der giver een Lejlighed til at vise hvad man dur til; kunde man blot redde en Tjans, er jeg aldeles sikker paa at mange af os, f. Eks. du og jeg var i Stand til at præstere et nydeligt Stykke Arbejde. En Gang falder en eller anden igennem Isen, det er ogsaa det hele. —

— En Tjans! Ja, tror du ikke at man lader mange Lejligheder gaa forbi, fordi man gaar og sover, hvis man nu selv var ude efter

at redde sig en Tjans. —

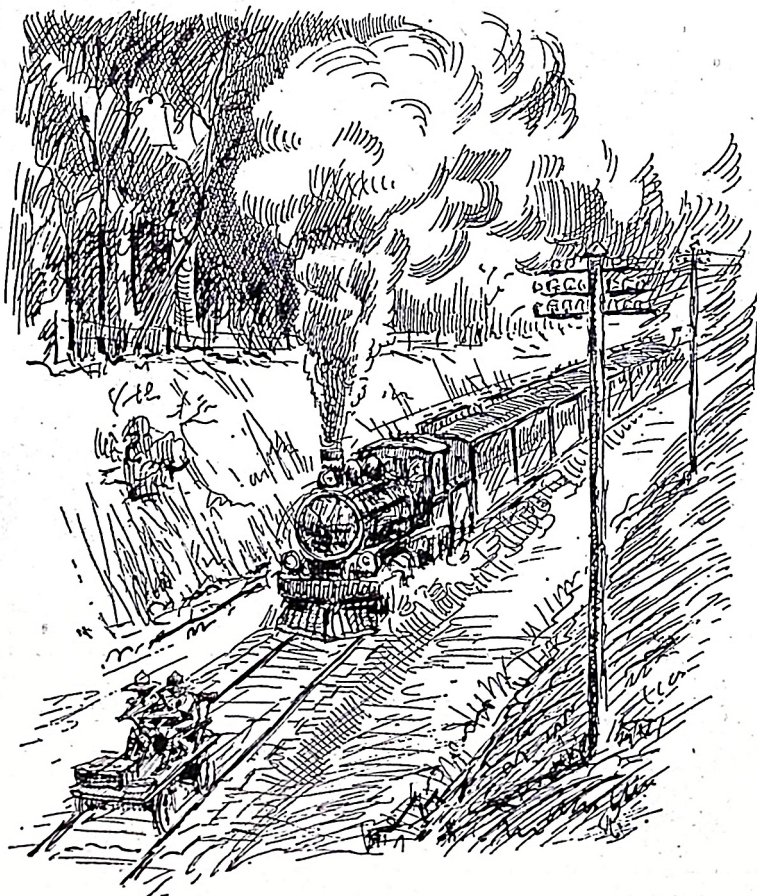
— Kan hænde! Vi kan jo have Øjnene med os og saa alarmere hinanden, hvis der skulde være noget; men nu stikker jeg af, Farvel.

— Ja saa er det altsaa en Af-tale! Farvel.

Da Troppen traadte af ved Jærnbanestationen for at afvente, Togets Ankomst for Hjemturen, gik Erik og Jørgen tilbage til Skoven, hvor Troppen havde tilbragte Dagen med en spændende Skatte-jagt.

— Naah! hvad var det saa for en Tjans du har. —

Erik saa skeptisk paa Jørgen — En ganske ypperlig Tjans. Du ved, at der skal være Spioner paa Egnen.

Erik nikkede tavs.

— Og du ved at disse særlig giver sig af med at sprænge Jærnbaner i Luften! Det har du jo nok set i Aviserne? Erik nikkede igen, skønt han aldrig havde læst det i nogen Avis, men kun i Romaner.

— Naar man vil sprænge en Dæmning i Luften sker dette naturligvis bedst ved en Stenkiste. Da jeg i Dag skulde passere Dæmningen prøvede jeg at krybe gennem en Stenkiste for at komme uset over, og saa var det — — —

— At hvad? —

— At jeg i Indgangen til Stenkisten stødte paa en mistænkelig Kasse. Der var nogle Apparater i, og noget Værktøj som jeg ikke forstaa mig paa. —

Erik var ikke mere skeptisk.

— Den er fin! den er oplagt! Vi maa ned og se paa Sagerne, maaske vi kan se hvad det er for noget. Jeg har lidt Kendskab til saadan noget, hvad har du tænkt at gøre. —

— Lad os nu først se paa det, vi maa naturligvis uskadeliggøre Apparaterne. Det var bedst om vi kunde klare det hele alene.

— Vi kan da ikke sætte Vagt ved Stedet, men lad os nu bare komme derned, saa finder vi nok paa noget. —

Da Drengene naaede Stedet, blev de overraskede ved at høre Lyden af en Haanddresine der nærmede sig ad Skinnerne. De dukkede og lyttede.

Paa Haanddresinen befandt sig to Mænd, og til Spejdernes Tilfredsstillelse stoppede de op et lille Stykke fra dem. Jørgen fortalte Erik at det var netop over den omtalte Stenkiste. Et Sted hvor Dæmningen var ret høj. Den ene af de mistænkelige Personer gav sig til at slæbe endnu en Kasse ned til de øvrige Sager. Da hans Kammerat tog fat i en mindre der stod paa Dresinen, bad den første ham at hjælpe sig! Ledningerne kunde de altid hente, men de skulde dog skynde sig lidt,

at de kunde faa Køretøjet af Skinnerne før Toget kom.

Nu var der ingen Tvivl længere. De to Spejdere var faktisk ud for et af de Eventyr, de havde drømt om. Nu gjaldt det om at handle.

— Hvad i al Verden skal hæderlige Folk her? Forstaa du Jørgen?

— Ledningerne er i den Kasse der oppe paa Vognen. Uden dem kan de ikke lave noget. Vi maa af Sted med det hele. —

Da Spionerne var kommet ned af den stejle Skrænt, listede Spej-

derne frem og fik Tag i Vognen, før et Udraab fra Mændene fortalte dem, at de var opdagede.

De hev og sled i Haandtaget, men Vognen var ikke til at faa i Gang. Resolut sprang Erik ad og skød den over det døde Punkt. Mændene var ikke straks klar over, hvad der foregik, og Spejderne var trods alt saa hurtige at da Mændene var kommet op ad den besværlige Skraaning, var Vognen saa langt borte at kun den ene tænkte paa at løbe efter. Det kneb for de to Spejdere at faa sat den rigtige Fart paa Vognen, og et Øjeblik saa det ud

til at de skulde blive indhentede. Erik saa sig om efter noget at forsvare sig med. I Kassen fandt han en Skruebolt. Han ventede til Afstanden ikke var større, end at han var sikker paa at ramme, saa slyngede han den af al Magt i Ansigtet paa Manden.

Han saa denne standse, vakle; saa vendte han sig om og ved fælles Arbejde lykkedes det at faa sat Farten betydeligt op.

— Det er godt at der ikke er saa langt til Stationen, for nu kan jeg se Toget, som de talte om.

Jørgen saa sig tilbage. — Det hjælper ikke, vi kan ikke slippe fra det, men se der, de to Fyre vil vist prøve at standse Toget, hvad skal det betyde! —

Da Toget nærmede sig de to Spioner standsede det saa meget at de kunde springe op.

Ved den Forsinkelse havde Drengene faaet et godt Forspring, og ved stor Anstrængelse fra dem begge, skød Vognen nu en betydelig Fart.

— Det er haardt, — mente Jørgen. — Men maaske kan vi komme ind til Stationen før Toget, ellers maa vi springe af. —

— Det gaar ikke du, vi klarer nok, men hvad vilde de to Fyre i Toget, du skal se at de stikker en Pløk for at faa os hængt op, men Sagerne i Grøften kan de ikke lyve sig fra, og Vognen her maa de have stjaalet. —

Jørgen svarede ikke, han pustede og stønnede. Lokomotivet var ikke 100 Meter fra dem da de skimtede Perronen mellem Træerne.

— Vi kan ikke stoppe op. — Erik saa tilbage over Skulderen, nu pustede ogsaa han. — Vi maa køre lige igennem; der er ikke saa langt til næste Station. Og Toget standser; du kan se at det er begyndt at sagtné Farten. —

I rasende Fart kørte Drengene ned foran Perronen skarpt forfulgt af Lokomotivet. De sad foroverbøjede og sled som gale, men Jørgen fik dog set et Glimt af

Kammeraterne der stod paa Peronnen og ventede Togets Ankomst. Et Forundringens Raab lød efter dem, saa gled de ud paa det frie Land efter Stationen. De aandede op. Skoven var hørt op, saa de havde Udsigt over et smilende, solbekinnet Landskab, og de var fri for det frygtelige Lokomotiv.

— Naa! Jørgen! vi kan ikke drive, de er der snart igen, saa længe bliver de ikke holdende.

— Jeg kan ikke mere. —

— !Aah Sludder! nu gælder det at vise hvad du dur til, nu har du den Tjans du talte om, tror du ellers at det er spøgefuldt for mig. —

Jørgen adlød mekanisk. — Hvad nu mon Spionerne siger paa Stationen. —

Det er nok kendte Tyve, enten bliver de hugget der, eller ogsaa bliver der telefoneret til næste Station om at tage sig af dem.

Jørgen prøvede paa at lade være med at tænke, om dette skulde hjælpe paa dette umenneskelige Arbejde. Han var lige ved at foreslaa at de skulde hvile lidt, da han pludselig hørte Lyden fra Lokomotivet, der havde genoptaget Forfølgelsen. Ogsaa paa Erik virkede denne Lyd som elektriserende og Dresinen for nu hen ad Skinnerne. Havde de ikke været for trætte til at tænke klart, havde de stoppet op i Tide. Nu tænkte de kun paa at komme frem, paa Solen og Varmen og paa det fordømte Lokomotiv, og paa at de blev kørt ned inden de naaede næste Station.

Jørgen sad og mumlede, — sikken en Varme — tror du at vi faar noget ud af det hele — det er dumt at jeg baade har Skjorte og Uldtrøje paa — de er helt vaade — det er al den Sved — og saa Solen. — Nu faar jeg Krampe i det Ben — og Sved i Støvlen det har jeg aldrig prøvet før. — Han havde engang læst at Olie paa Skinnerne kunde faa et Tog til at standse — det var vist Løgn — han havde ingen

Olie — mon Sved kunde hjælpe — de havde vist nok, hvis det bare kunde komme ned paa Skinnerne — sikke noget Sludder — det var ogsaa dumt at de havde Solen i Nakken. — De burdet køre den anden Vej, men der var jo det fordømte Lokomotiv.

Han blev vækket af sin Døs ved et Udraab fra Erik Toget var halet saa langt ind paa dem at de kunde skelne Lokomotivføreren Ansigt.

— Han vinker, hvad skal det betyde. —

— Se. Nu! jeg synes at de sagtner Farten. —

Erik tænkte sig om. — De tør ikke køre os ned. Vognen her vil blive smadret og Lokomotivet kan blive afsporet. Det er ikke af Hensyn til os. —

— Denne Overskæring kender jeg, saa er der ikke saa langt igen, saa du hvor Bommanden gloede?

Lokomotivføreren holdt stadig samme Fart som Spejderne. Hvis de blev ham for langsomme, viste han dem sin Utaalmodighed ved at køre dem nærmere paa Livet; saa blev Farten igen sat op. —

— Uh! sikke en Bøddel, at han ikke kan tage den lidt med Ro. — Jørgen skar Tænder. — Han skulde bare prøve lidt af dette her selv. —

— Det er der ingen der kan gøre os efter, vi har Recorden, men nu er vi da færdige — se der. —

Det var klart at de var ventede. Flere Personer stod paa Peronnen og ude paa Skinnerne. Erik smilede. — Se! der er et Par Politibetjente med. Jørgen mente, at det var Banefunktionærer.

De blev afbrudt ved at Køretøjet slingrede ind paa et Vigespor, saa tørnede de mod et Par Stopklodser med en Kraft, saa de var ved at styrløse ud over Haandtaget. Før de fik samlet sig efter Rystelsen følte de en fast Klo i Nakken og saa sig

omgivet af vrede og ophidsede Ansigter.

— Pas paa Spionerne, de er med Toget, — skreg Jørgen.

— Hold Mund Lømmel! Saa-dan et Par infame Knægte. —

— Ja, men! —

Jørgen fik drejet sin Arm en Gang rundt, saa havde han ikke mere at mukke.

De blev slæbt over Skinnerne og Perronen ind i Ventesalen.

— Hvad er der paa Færde? — Hvad har de lavet? — Er der noget i Vejen? Herregud, de stakkels Børn! — lød Spørgsmaal og Udraab fra alle Sider.

— Om de har lavet noget. — svarede en Jernbanefunktionær.

— det skal jeg love for. De har overfaldet to Elektricitetsarbejdere, der var sendt ud for at reparere Telegrafledningerne. Een af dem har de slaet halvt ihjel. Dertil har de stjalet nogle Ledninger og en Haanddresine. — Det er ikke Bagateller Ungdommen finder paa nutildags. —

Jørgen saa paa Erik, han vendte Ryggen til, men Jørgen syntes at han hang saa underligt med Ørene, der havde antaget en rødlig Farve. Da de blev puffet ind gennem Døren til et Kontor hvi-skede Erik, der var ved at genvinde Fatningen:

— Dette her bliver ikke til Fortjenstmedalje. —

— Tror du ikke, at de vil tro, hvad vi siger, at det var gjort i en god Mening? —

— Det vil de nok, men vi bliver morderlig til Grin. —

ABSALON
DANSK FORSIKRING
W. BÄHNCKE & CO.
ASSURANCE

ET EKSEMPEL TIL EFTERFØLGELSE!

Hidtil har den eneste Maade, hvorpaa Troppe mødtes været til Ter-
rai lege; ved Lejrbaalet i Dyrehaven slog *Sp. Knudsen* til Lyd for, at Troppene ogsaa skulde mødes under andre Former, f. Eks. til smaa Konkurrencer, idet han mente, en Trop altid maatte være i Stand til at præstere noget uden nogen særlig Træning.

Grundlovsdagen afholdtes paa Nærum Kostskole en Konkurrence mellem »Vedels Egne« og Nærum Trop, — en Konkurrence, som var Spejderne værdig, idet hele dens Forløb fra først til sidst prægedes af Friskhed, godt Humør og — ikke mindst god Tone. Arrangørerne (Nærum Kostskole) fortjener al mulig Ros for den Maade, Konkurrencen var ordnet op.

Konkurrencen omfattede:

Spejdersport: Forhinderingsløb, Pionerarbejde, Jagtlagelsesøvelser, og Skattejagt.

Fri Idræt: 100 Meterløb, Højdespring.

Endvidere: Konkurrence i Tovtrækning, Haandbold.

De to Troppe var omtrent jævnbyrdige (Vedels Egne vandt med et Par Point). Nærum vandt i Tovtrækning og Stafetløb og Vedels Egne i Haandbold.

Særlig fornøjelig var Haandboldspillet og Forhinderingsløbet, som var planlagt med stor Opfindsomhed. Bl. a. kan nævnes en Rævegrav, en Tovbro over en Kløft, en Planke hvilende paa Jorden, hvorunder Spejderne skulde grave sig.

Mange flere Troppe burde møde

paa denne, Maade selv om Forholdene ikke alle Steder kan være saa ideelle som paa Nærum Kostskole.

Var det ikke en Ide, om Troppene mødtes til saadanne Konkurrencer og benyttede dem som Træning til de større Divisionsturneringer??

V. J. Th.

I' SORØ TROP.

I' Sorø Trop havde en Øvelse med Valdemar Sejrs Trop, i Ringsted. Lørdag den 4. Juni begyndte Øvelsen, Kl. 12 Nat i Store Bøgeskov, Øvelsen var taget fra gamle Dage, da Beboerne fra den ene By laa i Strid med Beboerne i den anden By, om hvem der skulde have Jorden udenfor Byerne. Øvelsen begyndte Kl. 12 og varede til 2.

Fra Kl. 2—5½; var der Vaabenhvile Øvelsen. begyndte saa igen, Kl. 6 og varede til Kl. 8. Begge Partier havde ved Øvelsens Slutning lige mange Points. Pastor Lerche fra Ringsted, holdt en lille Morgenandagt for Spejderne fra begge Troppe som begyndte med »Altid frejdig naar Du gaar, og sluttede med »Dejlig er Jorden«.

Derefter var alle i Vandet og kort efter tog vi Afsked med hinanden.

I »B T.« læser vi:

.. HØNS OG SPEJDERE ..

Under Byrådsforhandlingerne i Skanderborg igaar førtes en morsom Diskussion om Høns og Spejdere.

Socialdemokraten Bie-Rasmussen foreslog at man gav 50 Kr. til Præmier til en Hønsudstilling, efter at han i en længere Tale havde prist Hønsavlens store Betydning.

Hertil bemærkede Redaktør Friis, at Socialdemokraterne ikke havde været saa villige, da Spejderne bad om en Ærespræmie til deres Turnering — da vilde Socialisterne kun give 25 Kr. Taleren vilde dog ikke sammenligne Høns og Spejdere, men fandt, at et Spejderstævne gavne de Byen nok saa meget som en Hønsudstilling.

En Socialdemokrat oplyste hertil, at Høns dog kunde lægge Æg og derfor gjorde nogen Nytte. Hønsene havde derfor større Berettigelse i Samfundet end Spejderne.

Hønsene fik 40 Kr. til Ærespræmier!

ET FORHINDRINGSLØB

Ja, jeg er blevet anmodet om at skrive, hvordan vi bar os ad med at vinde dette udmærkede Løb. Men det tør jeg slet ikke indlade mig paa; derimod kan jeg fortælle lidt om, hvordan Løbet formede sig for os.

Løbet begyndte med en kort Pavse paa et Par Timer i Vester mølle.

Endelig faar vi Ordre til at følge Stranden til højre, hvilket betyder til venstre, indtil vi kommer til en Spejder. Her faar vi stukket et vældigt Signalfag i Haanden og observerer straks en Mand, der staar midt

Spejder=Cyclen.

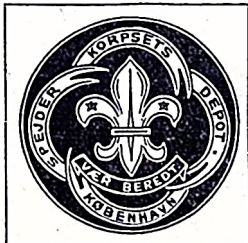

Reparationer udføres

Alt Tilbehør.

Københavns Cyclebørs

St. Kongensgade 122 - Tlf. 717

SPEJDERKORPSETS DEPOT, STUDIESTRÆDE 30

Fodbolde - Fodboldstøvler - Boxehandsker - Telte - Tropskærrer - Soveposer - Rygsække
Alt i Lejrudrustning - Sweaters - Strømper - Spejderstøvler - Regnfrakker - Vindjakker - Hammondbenklæder

TELEFON 3186 KØBENHAVN K.

ude i Søen og svinger med et Flag, letfattelig Signalering (for dem, der kan signalere). Ordren lyder paa at følge Vejen 900 m mod Syd og da dreje til venstre ad er Markvej. All right. »Trav! Alle Mand tæller.« Ved 700-800 m er Markvejen der, men for at være sikker paa, at det er den rigtige, sendes en Mand lidt forud. Saa gaar det frem ad Markvejen. Ved Foden af en Bakke kommer vi forbi en gammel Kone (udklædt Spejder) med et stort Læs Pindebrænde, og vi tager selvfølgelig straks fat for at køre Vognen op ad Bakken (her bedømmes Ridderlighed).

Næste Ordre lyder paa at følge Vejen mod Nord, hvorpaa Løbet gaar igennem Skov. Vi passerer en Post og kommer saa til et Stykke Pap med en Pil paa. Vi følger Pilens Retning og finder i en Bæk en Flaske med et Kort i Halsen; en rød Streg angiver den Vej, vi skal følge. Den er fin! Og videre gaar det langs den røde Streg (paa Kortet altsaa). Stregen fører ud af Skoven og over Marken langs et Dige. Vi passerer en Post og bliver nu standset af nogle Mænd, der skælder os Hæder og Ære fra, fordi vi har trampet deres Korn ned. (Høfligheden bedømmes her). Naa, saa stikker vi en Undskyldning og lover at holde os i Kanten og rask videre efter at have faaet Besked om at følge Diget, indtil vi kommer til en Bæk og derpaa følge denne i Retning af dens Udløb. Nu gaar det atter igennem Skov. Pludselig ser vi en Straamand (ægte) uden Hoved ligge ved Kanten af Bækken med det manglende Hoved dinglede i Vandet. Ved Siden af ham ligger en Økse. Vi undersøger Manden og finder i hans Brystlomme en Seddel: »Følg Bækken til 3. Bro.« Manden er imidlertid faldet fra hinanden, saa vi maa til at sætte ham sammen; men man er jo heldigvis Samarit. Saa gaar det i Løb langs Bækken. Mon de Broer da aldrig vil vise sig; vi har nu løbet det meste af en Evighed, og endnu kan vi ikke se dem. Endelig lettes vore betyngede Hjerter, vi er der. Men nu er der 2 Broer, der er den 3.; thi Bækken deler sig i 2 Arme, der hver har en Bro. Ved den ene ligger der en Balje med Bunden i Vejret. »Den er ulden med den Balje«, tænker vi, og ganske rigtigt, under den ligger den nydeligste Ordre: »Følg Pigtraadshægn mod Nord.« Det er nu lettere skrevet end gjort for der er 2 Pigtraadshegn, der begge gaar omtrent mod Nord, og tilmed fører det gale lige klods op ad Baljen, og det andet lægger man slet ikke Mærke til herfra. Vi spilder altsaa 10 Minutter med at lede efter Ordre ved det gale Hegn.

Ikke en Gang vor Ekspert i at bruge Øjnene kan finde nogen Ordre, og saa er vi paa galt Spor. Naa, vi kommer da paa Sporet igen og ankommer efter at have passeret en Post til Opløbsstedet. Her forestillede en Vej en rivende Strøm, Holdet staar paa en Skrænt paa den ene Side og skal over paa den anden Side. Et Tov er udspændt mellem de to Sider i et Par Meters Højde

over Toppen af Skrænten, men adskillige Meter over Vejen. I Løbet af 0,5 er vi klar over, hvordan den skal ta'es. Stavene over ved Haandkraft, 2 Mand hiver de andre 3 Mand op til Rebet, og selv bagefter, og saa er vi ovre.

Løbet var i det hele taget interessant, naar lige undtages det uheldige Pigtraadshegn.

V. Nissen i »Ved Lejrbaalet«.

EN TAK

Vi bringer her et Billede af den Statuette, som I sendte vor Æreschef i Anledning af Brylluppet. Som Tak har Korpset modtaget nedenstaaende Hilsen fra Deres kgl. Højheder Prins René og Prinsesse Margrethe.

Bernstorff 9 Juni 1921.

Maa vi hermed sende
deres vor hjertelige Tak
for den Venlighed de har
vist os ved vort Bryllup og
som har glædet os meget!

Margrethe

René

L I G E U D A D L A N D E V E J E N

NAAR DET LYNER!

Statistikken viser, at en Mængde S Mennesker aarligt dræbes af Lynet, og vi bringer her nogle Oplysninger om hvorledes man skal forholde sig i Tordenvejr.

Mange er mere forskrækket over Tordenskraldet end over Lynet. Tordenen i sig selv er uskadelig, og et Tordenskrøl, kan først høres efter at den personlige Fare ved Lynet er forbi; ja, en Person, der ser et Lyn, er allerede uden for Fare ved dets Udladning.

FORHOLDSREGLER

I aabent Land.

Undgaa aabne Marker, særlig Høje og Skraaninger, imod hvilken Tordenstorm nærmer sig. Selv om Jorden er flad som paa en Slette uden Træer, kan en forholdsvis lille Genstand, som en Mand, der gaar, være Aarsag til, at Lynet slaar ned i ham, som den bedste Ledning til Jorden. Det sikreste, man under slige Forhold kan gøre, er at søge sig en Fordybning i Jorden og lægge sig der.

Ligesom en Mand, der staar op i det fri, er i en farligere Stilling under et Tordenvejr, end naar han ligger ned, saaledes er en Mand til Hest mere udsat end hvis han staar paa Jorden. Der er ogsaa Risiko i en Vogn eller en Automobil under et Tordenvejr.

Under eller i Nærheden af Træer.

Søg ikke Ly under et Træ, særlig ikke et højt Træ, fordi Træer, og især de højeste, let rammes af Lynet. En Person, der opholder sig under et Træ er udsat for en tredobbelte Fare. Hans Legeme kan foraarsage, at en Udladning fra Træet rammer ham, saa han tager Skade eller dør, eller en Del af Træet kan splintres og falde over ham, eller Træstammen kan splintres Ekspllosion, saa mange Stumper voldsomt slynges ud. Man maa hellere udsætte sig for Regnen end søge Ly under Træerne. En Mand, hvis Klæ-

der er gennemvaade, vil være mindre udsat for Fare, hvis en partiel Udladning rammer ham.

I Skoven.

Skove er altid sikrere end aabne Marker i et heftigt Tordenvejr, fordi Menneskets Tilstedeværelse i en Skov ikke kan bestemme et Nedslag som Følge af Træernes større Højde. Er der smaa aabne Pladser i Skoven, maa man helst ikke være lige under et Træ.

Paa Vandet.

De Forsigtighedshensyn, man skal tage i en aaben Baad, er af samme Art som de, der gælder for aabne Marker. Selve Baaden kan, omend den er lille, bestemme Retningen af et Lynnedslag paa Vandoverfladen. Dette er særlig Tilfældet, hvor Masterne er høje. I en aaben Baad er det sikrest at krybe sammen under et Tordenvejr. Træmaster skal beskyttes med Lynafledere. Staalmaster og Skorstene behøver ingen Beskyttelse, naar man er i en Baad, men skal i en Træbaad forbindes med Vandet ved Lænker. Lasten i en metalkædt Baad er et sikkert Sted.

Under et Metaltag.

Det er farligt at søge Ly under et Metaltag, der ikke har Metalforbindelse med Jorden

I Bygninger.

Ethvert Behoelseshus er sædvanligvis mere sikkert end et Ly i det Fri, og des mere jo mere det indeholder Metal af alle Arter, f. Eks. Vand- og Gasrør, Ventilatorer, der gaar fra Jorden til Toppen af Huset. Huse af Træ, Mursten eller Cement yder almindeligvis god Beskyttelse for de Personer, der opholder sig i dem, naar de har saadanne Metalledere selv om der ikke er Lynafledere.

Paa den anden Side frembyder et fritliggende Hus, der ikke inde-

holder Metal, der gaar lige til Taget, et Fareelement i heftigt Tordenvejr. Faren er større, naar Huset ligger højt eller paa en Skraaning. Høje Træer i Nærheden bidrager til — hvis de da ikke hænger ud over Huset — til at forringe Faren, ved at lede Lynet til dem selv.

Ildsteder og Lejrbaal.

De sikreste Steder i et Hus under Tordenvej rer borte fra Kaminer og Kakkellovne og ikke for nær Muren.

Hvis der er aaben Ild, er der en Fare til i den Gasudladning, der indbyder til at lede Nedsagnet. Af samme Grund er det raadeligt at slukke Lejrbaal eller i det mindste undgaa deres umiddelbare Nærhed i Tordenvejr.

A. J.

Praktisk
og let
medførlige
Apparater
for Spejdere
Kodaks
etc.
faas bedst hos
ENNA
Vimmelskaftet 47.
Forlang Prislister.
Films fremkaldes og kopieres.

SE HER!

Næste Nummer udkommer 1. September (Dobbelnummer). Indsend i god Tid Referater og Billeder fra Sommerens Ture.

SPEJDERKORPSETS DEPOT STUDIESTRÆDE 30

Fodbolde - Fodboldstøvler - Boxehandsker - Tølte - Tropskærrer - Soveposer - Rygsække
Alt i Lejrudrustning - Sweaters - Strømper - Spejderstøvler - Regnfrakker - Vindjakker - Hammondbeaklæder

TELEFON 3186 KØBENHAVN K.

POUL HOLM, SILKEGADE 11

Boldspildragter, Løbe- og Svømmedragter, Gymnastikdragter, Brydedragter,
Spejder-Benklæder, Vindjakker, Strømper, Bælter, Sandaler.

Poul Holm, Telefon 3082.

Leverandør til alle Sportsforeninger.

VANDRINGSSANG

(Melodien kan faas ved Henvendelse paa
Korpskontoret).

En Himmel ren og klar og blaa
og ingen Vind sig rører,
vi tidligt op af Sengen staa
og vore Randsler snører.
Den fri Natur gør Sindet glad,
Humøret straale maa,
naar gode Venner følges ad
og ud i Skoven gaa.
Skønt Dagen tegner til at blive varm,
vi frejdigt trave fremad sammen
Arm i Arm,
er Viljen god og Sjælen ung,
blir Randslen ikke tung.

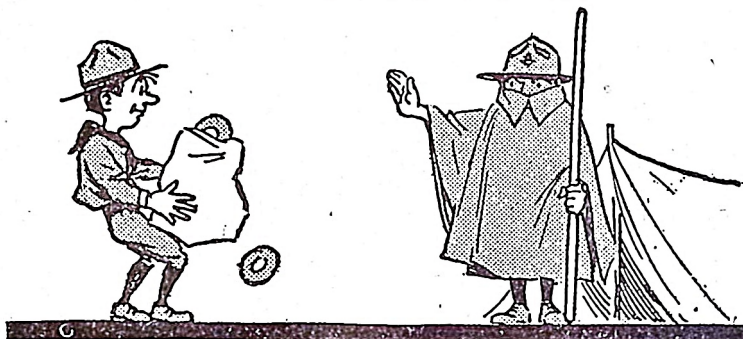
Og muntert alle Fugle ler
ned til vor Sangerskare,
de pudser deres bløde Fjer
og op til Himlen farer.
Med Sang paa Læben raskt det gaar,
snart er vi Maalet nær.
Fra Bakkekammen, hvor vi staar,
sees alt de grønne Træer.
Se, Skoven byder med et Velkomst-
smil
i skyggefulde Haller os et dejligt
Hvil,
ja, herlig er i Solskinsvejr
vor glade Sangerfærd!

Se her!

Vi udsætter en Bogpræmie til den,
der indsender en ny eller anviser
en gammel Melodi; der kan benyttes
til Fredrik Nygaards Spejdersang
(Side 12).

:: :: FRA »BOYS-LIFE« :: ::

Ved Forposten!

- Hvem der?
- En Spejder med Kommenskringler!
- Spejderen kan passere! Kringlerne blir!

Forste Hjælp!

- Hjælp, hjælp! Jeg har slugt noget Blæk.
- Hold dog Mund, Dreng — her kommer jeg med Klatpapier.

I SEPTEMBER-NUMMERET (DOBBELTNUMMER)

vil bl. a. findes følgende Bidrag: Tagores indiske Drengeskole. — Besøg i en Maskinfabrik. — Tyrefægtning. — Den graa Automobil (Engelsk). — Kunstfyrværker Busch fortæller. — Ny (fortsættende) Fortælling: Spejderlivs. — Sommerens Lejre og Ture

SPEJDERKORPSETS DEPOT, STUDIESTRÆDE 30

Fodbolde - Fodboldstøvler - Boxehandsker - Telte - Tropskærrer - Soveposer - Rygsække
Alt i Lejrudrustning - Sweaters - Strømper - Spejderstøvler - Regnfrakker - Vindjakker - Hammondbenklæder

TELEFON 3186 KØBENHAVN K.

UDENLANDSKE SPEJDERBØGER VOR FRUE BOGLADE

TELEFON 9612

NØRREGADE 18

KØBENHAVN K.

Spejdere! Giv Agt!

Køb Vindjakken „Pasma“

Stoffet er porøst og jernstærkt, det kan vaskes med lunken Sæbevand.

Jakken bør stryges 2 à 3 Gange om Aaret, og bliver da som ny.

Vindjakken „Pasma“ er Verdens bedste, hygiejniske og billigste Klædningsstykke.

Faas i alle større Manufaktur-, Trikotage-, Sports- og Gummivare-Forretninger i København og Provinsen.

Jakken er forsynet med en Etik af hosstaaende.

INDREGISTRERET VAREMÆRKE

„Pasma“

Motorstof „Pasma“ er anerkendt som det bedste, der kan fremstilles til Friluftsdragter. — Stoffet er vind- og ildtæts vandtæt.

I Overensstemmelse med Lov af 11. April 1900 § 3 er Varebetegnelsen „Pasma“ og ovenstaaende Varemærke indregistreret.

H. HALMØE,

Cort Adlersgade 8, København

Telefon: Byen 6762

Pyramide-Telte 260x260 cm

Højde i Midten 210 cm — Højde i Siderne 50 cm

af prima amerikansk **Army Duck**

med alt Tilbehør

80 Kroner pr. Stk.

Andre Telte til Priser i Forhold.

Hellerup Pakhus

Colonialvarer til en gros Priser

Tlf. 439 x

Strandvej 88

HELLESENS TØRELEMENT

Verdens bedste!

FUGLE

fra alle
Verdensdele

Stort smukt Lager, Glasakvarier.

Fisk og Vandplanter.

Fuglebure, alle Arter Redskaber

L. Sønksen,

Lars Bjørnstræde 12, Tlf. Byen 1060 x

Leverander til

Københavns Div.

Clichéerne til
Spejdernes Magasin
udføres i

Dybfors 11.

Telf. 12865.

Nyhed!

Nyhed!

Lejr-Kogebog.

Pris 3.50 Kr. indb. i Shirting i praktisk Lommeformat. — Uundværlig for enhver Spejder.

Danske Drenges Boghandel.

Tlf. 13 235.

Skindergade 40.

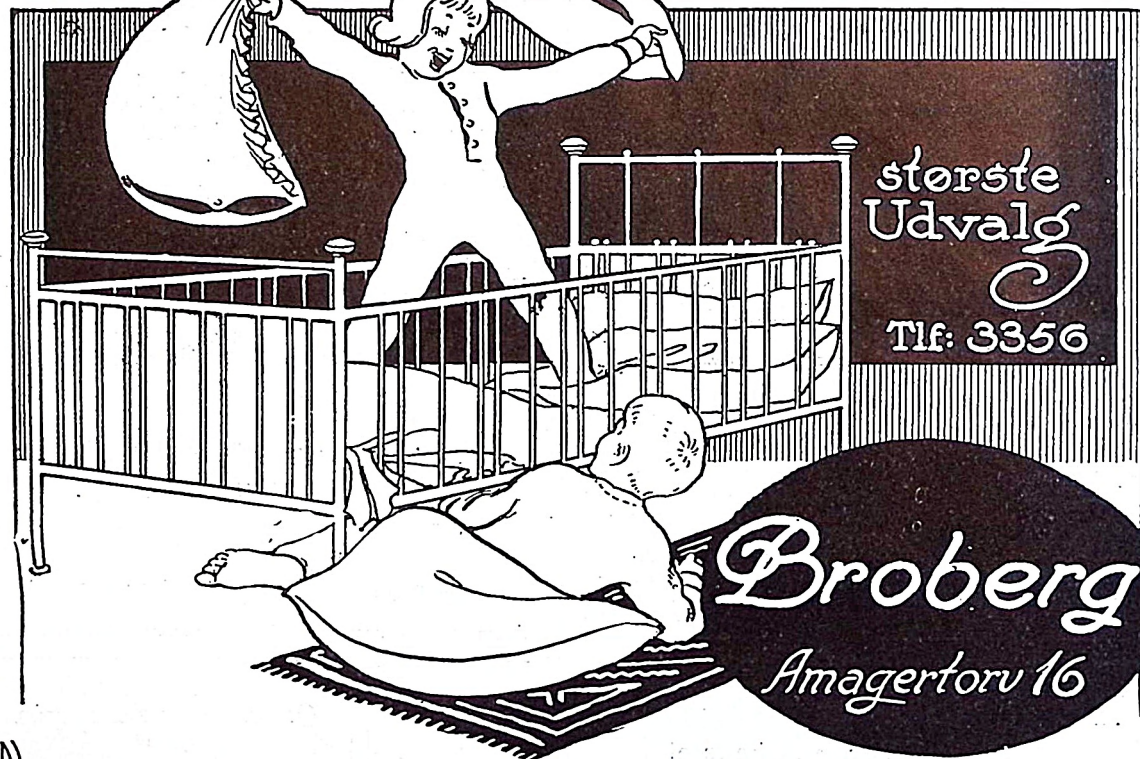
Tlf. 13 235.

Nyhed!

Køb Postkort med Spejderliljen.

Nyhed!

Barnesenge

22 prima Barnesenge

med komplet Udstyr, Værdi 85.00,

sælges for **62,75.**